

Utopia

Studentavisa i Tromsø • 12. mars 2008 - 8. april 2008 • Nr. 5 - Uke 11 - Årgang 33 • www.utopia.no

KRITISK MOT MEDISINSTUDENTTREFF

Studenter og etikkesperter feller hardt kritikk over daglige studenttreff i regi av legemiddelindustrien.

NYHETER SIDE 4-5

GUBBEN I RØYKEN

Møt Hans Wilhelm Steinfeld, mannen som snakker mer om nordområdene enn Jarle Aarbakke.

KULTUR SIDE 18-19

VILFLYTTTE DRIV

Ledende studentpolitikere vil prøve å finne en bedre løsning for studenthusets lokaler.

NYHETER SIDE 8 OG 9

ANMELDELSER SIDE 29-34

LEDER

Magnus Aamo Holte, Nyhetsredaktør

Den onde sirkel

"Det er et trist paradoks at goder som lønnsøkninger skal ramme studentene i form av økte priser, avgifter, gebyrer og renter."

Det er lett å la seg rive med av dagspressens entusiastiske overskrifter om "Tidens lønnsfest" og "rekordoppgjør" i deres dekning av vårens lønnsoppgjør. Et godt lønnsoppgjør er selvfølgelig et gode for de fleste. Dessverre er det dårlig nytt for den lille minoriteten vi studenter utgjør, som må takle renteøkninger, hett boligmarked og prisstigninger i kjølvannet av arbeidernes lønnsøkninger.

Lønnsveksten i privat og offentlig sektor har vært rimelig stabil de siste årene. De statsansattes fagforeninger, som YS og Unio, går like hardt ut i år som i fjor, og krever seks prosent lønnsøkning. De fagorganiserte i privat sektor er ikke noe særlig snauere med sitt krav på fem prosent, noe som vil tilsvare omtrent 10 000 kroner årlig. I 2006 fikk den gjennomsnittlige arbeidstaker 1 400 ekstra å rutte med i måneden, noe som tilsvarer 4,8 prosent. Som svar på dette satte grossister og butikkeiere i løpet av de neste to årene opp prisene med knappe fire prosent på konsumervarene som dekkes av konsumprisindeksberegningene. I den samme perioden ble studentene avspist med under to tusen kroner i året i økt studiefinansiering, to prosent av daværende utbetalinger.

Mellom 2001 og 2005 sto studiefinansieringen bom stille. Samtidig gikk konsumprisindeksen opp 8,3 prosent. Det er også et viktig poeng at indeksen ikke lenger viser de reelle endringene av pengeverdiene sett fra befolkningens synspunkt, da offentlige avgifter og gebyrer har hatt en betydelig høyere prisvekst enn de varer som indeksen omfatter. Hvis man i tillegg tar i betraktning at boligmarkedet de siste årene har gått amok med voldsomme leiepriser, begynner et sørgelig skue å åpenbare seg. Legger man alle disse aspektene sammen, ser man at studentene i løpet av en tiårsperiode har hatt en reell økonomisk nedgang på flere titalls prosent. Arbeidstakerne og vare- og tjenesteleverandørene følger hverandre tett i et økonomisk kappløp, mens studentene står på sidelinja.

Det er et trist paradoks at goder som lønnsøkninger skal ramme studentene i form av økte priser, avgifter, gebyrer og renter. Det blir derfor feil å si at det utelukkende er politikernes skyld at studentene må springe mellom lesesalen og deltidsjobb. Det er studentene som har blitt de store taperne i de siste års økonomiske vekst, hvor arbeidstakerne og vare- og tjenesteleverandørene følger hverandre tett i et økonomisk kappløp. Studentene står igjen på startplass. Med enda mindre penger enn før.

Prisen på fremtiden

KOMMENTAR

Tekst: Helene Skjeggestad
Illustrasjon: Arkiv

Som de fleste har fått med seg har Russland fått en ny president.. Dimitrij Medvedev er navnet, og mannen som skal styre Russland i tiden fremover. Valget søndag 2.mars var ikke forventet til å bli spennende, og det ble det heller aldri. Da Putin utnevnte sin etterfølger, var det ikke et spørsmål om hvis, men hvor mye Medvedev ville vinne med. Svaret ble nesten 70%.

Utopia har i denne utgaven pratet med Hans-Wilhelm Steinfeld, han mener situasjonen i Russland nå er en løfterik situasjon. Han mener at Medvedev er mannen som har mulighet til å gjenreise Russland, og at Putin har utnevnt sitt alterego, mannen som skal få til det han selv ikke har klart, nemlig å reise det sivile samfunn i Russland, bygge boliger, få opp produksjon, innovasjon og få bukt med korrupsjonen. Får Medvedev til det ser Steinfeld en lysende framtid for vår nabo i øst.

Imens raser kritikken. Andreas Gross fra Europarådet har uttalt at valget ikke var rettferdig. Ikke nødvendigvis med tanke på selve valgdagen, men det faktum at Medvedev har fått 17 ganger så mye oppmerksomhet som sine motkandidater i de Kreml-styrte tv-kanalene. Universitas kan denne uken melde at studenter bare kan glemme å få en god jobb hvis de ikke stemmer på Medvedev. En kamerat av meg som jobber i Moskva mottok også nylig et brev der borgermesteren oppfordret han til å stemme

— Da Putin utnevnte sin etterfølger var det ikke et spørsmål om hvis, men hvor mye Medvedev ville vinne med.

på Putins etterfølger, Videre har Det russiske journalistlaget blitt truet med utkastelse, og det Europeiske Universitetet i St. Petersburg har blitt stengt, grunnet brannforskrifter. Egentlig grunn: de drev med valgforskning.

Det er all grunn til å stille seg kritisk til Steinfelds optimisme. Putins innstramning av media, utnevnelse av en som alltid har spilt annenfolin, samtidig som han selv forblir i maktposisjon som statsminister lukter det svidd av lang vei. Når det er sagt er det ingen tvil om at mesteparten av russere er storfornøyd med Putins arbeid. De har fått stabilitet og forutsigbarheten tilbake. Så spør det til hvilken pris.

Ansvarlig redaktør
Helene Skjeggestad
redaktor@utopia.no

Nyhetsredaktør
Magnus Aamo Holte
nyhet@utopia.no

Kulturredaktør
Inge Steine
kultur@utopia.no

Layoutansvarlig
Alexander Prestmo
alexander@utopia.no

Fotoansvarlig
Marius Hansen
foto@utopia.no

IT-ansvarlig
Kristian Nordstrønen
it@utopia.no

Redaksjonen
Andreas Willersrud
Ane Marthe Bjørnseth
Anja Mulder
Askild Gjerstad
Benedikte Aas
Eirik Hovde Bye
Elisa Elvevoll
Franceline Ramalho
Fride Ørn

Frithjof Eide Fjeldstad
Gaute Beckett Holmslett
Gry Mortensen
Gry L. Mugerud
Harald B. Zeigler
Inga B. Tøllefsen
Ingvild Buhaug
Jens Harald Kielland
Joep Aarts
Jørn Normann Pedersen

Kjell-Sture Johansen
Kjersti Hellesøy
Kristin Torgersen
Lone Dybdal
Magnus Ø. Ormaasen
Maria Hermansen
Marie S. Johansson
Mats Aas
Niels Petter Pettersen
Rune Alexandersen

Tannløs i Tromsø

– Det er horribelt at vi ikke har noe tannhelsetilbud for studentene i Tromsø, raser velferdsansvarlig Tom Erik Forså.

I slutten av februar offentliggjorde Helse- og omsorgskomiteen på Stortinget sin innstilling til Tannhelse reformen. Komiteen foreslår å øke alderen for gratis tannpleie fra 18 til 20, men for studenter over 20 år må fortsette å betale full pris. En standard tannundersøkelse koster mellom 500 og 800 kroner.

– Det er meget skuffende at de rødgrønne i helsekomiteen ikke tar ansvar for studenter med sviktende tannhelse og tynn lommebok, sier Per Anders Langerød, leder for Norsk Studentunion (NSU).

Dårlig tannhelse

Tall fra NSU viser at 34 prosent av studentmassen går til tannlegen sjeldnere enn annen hvert år. 80 prosent av studentene oppgir pris som viktigste grunn til at de ikke går til tannlege.

– Disse signalene er alvorlige, og Regjeringen må på banen, sier Langerød.

Han viser til at studentene fra 2001–2005 fikk en realnedgang i stipend og lån på flere prosent, mens studiestøtten ble indeksregulert fra 2005. Utgiftene til tannhelse har ikke gått tilsvarende ned. I tillegg oppgir 11 prosent av studentene som ikke går regelmessig til tannlege sin egen tannhelse som dårlig.

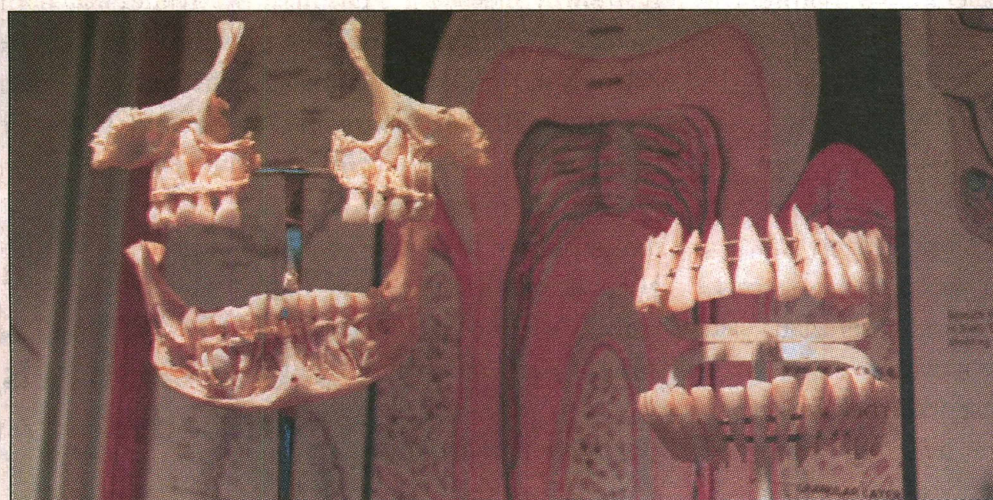
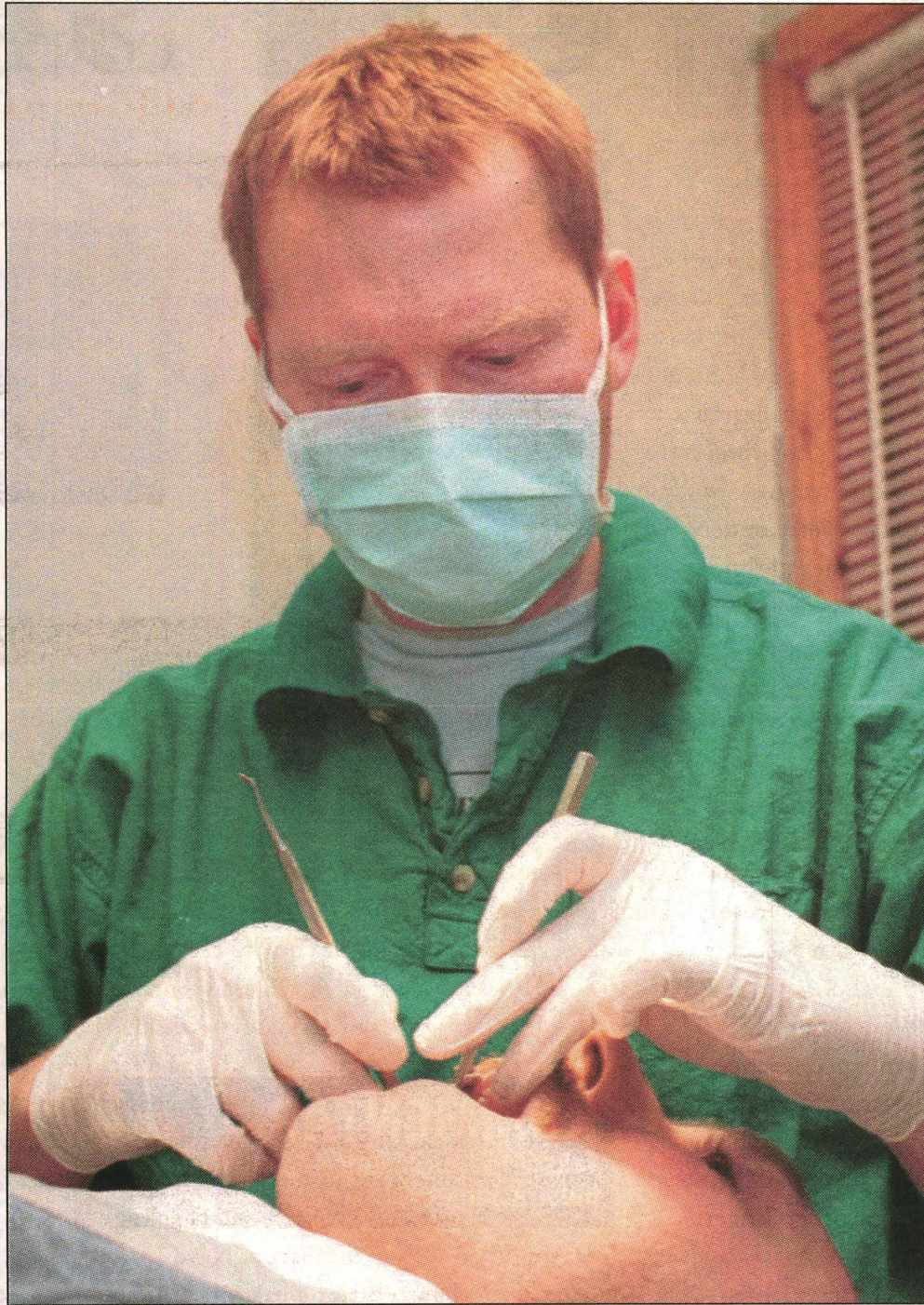
– I denne saken burde studenters særlige økonomiske situasjon og relativt unge alder være avgjørende. Spesielt urettferdig er det at ødelagte unge tenner i mange tilfeller er verre enn i resten av befolkningen, påpeker NSU-lederen.

– Langt fra Oslo til Tromsø

Regjeringspartiene i Helse og omsorgskomiteen argumenterer blant annet i komitéinnstillingen mot særskilte tannhelseordninger for studentene på grunnlag av at en rekke universiteter og høyskoler allerede har etablerte tilbud for studentene sine til en lav pris. Ved Universitetet i Tromsø finnes det imidlertid ingen slik ordning per dags dato. Det nærmeste man kommer et studenttilbud er 40 kroner i avslag hvis man bestiller seg et tannblekesett gjennom en Stavanger-basert nettbutikk.

– Dette er horribelt, sier velferdsansvarlig i studentstyret, Tom Erik Forså og fortsetter:

– Dette havner i samme kategori som psykisk helse, med tanke på psykologifinansieringen

TANNPINE: Dårlige tenner kan bli resultatet hvis man ikke går til tannlegen på grunn av dårlig økonomi.

til studentene i de største byene, men ikke i Tromsø.

– Dette viser at det fortsatt er langt fra Oslo til Tromsø, raser han.

Han skjønner ikke at regjeringspartiene ikke ønsker å gi studentene et bedre tannhelsetilbud.

– Studenter er en veldig økonomisk utsatt gruppe. En student utsetter gjerne slike

utgifter lengst mulig, og plutselig er man kommet til et punkt hvor det er for sent. Hvis staten sponser tannpleie på studenter sparer man både samfunnet og enkeltpersoner for unødvendig pengebruk og lidelse, mener han.

Tekst: Magnus Aamo Holte

Foto: Arkiv

Siri Gaski
Sirin Storjord Ovesen
Tora Alexandersen
Trygve Sørensen

Utopia
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 776 45 901
Telefaks: 776 45 199
www.utopia.no
redaktor@utopia.no

Trykk
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske

spørsmål. Adresse:
Rådhusgt. 17, Postboks
46 Sentrum, 0101 Oslo.
Telefon: 22405040

Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg rammet av

urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

Si din mening
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.

Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.
Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

Tips oss!

Redaksjonsmøter
Onsdag 12. mars kl. 20.00, Driv, 3. etg.

Mandag 31. mars kl. 16.15 på desken like ved Café Bodega, Teorifagsbygget, hus 2.

pressens faglige utvalg
PFU

5 PÅ GATA

1. Når var du sist hos tannlegen?
2. Hvorfor?

Kine Fonderik, 21 år.

1. Jeg går en gang i året.
2. Har dårlig råd.

Stine Gundersen, 20 år.

1. Jeg går en gang i året.
2. Blir innkalt en gang i året.

Mathias Hana, 19 år.

1. Går en gang i året.
2. Går når jeg blir innkalt.

Liv Inger Olsen, 21 år.

1. Det er to år siden jeg var til tannlegen sist.
2. Det ble dyrere, ønsket å benytte meg av "lærlingeordningen" på UIT, men den var utilgjengelig.

Joar B. Olsen, 19 år.

1. Det husker jeg ikke.
2. Er kanskje litt sløv.

Tekst: Maria Hermansen
Foto: Marius Hansen

Omstridt studie

Etter at Utopia begynte å undersøke omstendighetene rundt medisinerstudenttreffet i regi av legemiddelprodusenten Novo Nordisk har professor, og den innleide seminarinnsleder, Rolf Jorde egenhending avlyst hele arrangementet.

Legemiddelindustriens forsøk på å påvirke medisinstudentene gjennom årlige studenttreff og middager har lenge vært et samtaleemne blant medisinstudentene i Tromsø. Professor Rolf Jorde, som skulle holde innlegg på medisinstudenttreffet i april, har egenhendig avlyst arrangementet som en direkte konsekvens av at Utopia tok tak i saken. Treffet, som skulle være i den første uken i april, ble arrangert av Novo Nordisk, en legemiddelprodusent som har spesialisert seg på produksjon av diabetespreparater. Selskapet markedsfører seg gjennom salgsteam som reiser Norge rundt for å snakke med helsepersonell om sine preparater. En del av markedsføringen dreier seg om å arrangere såkalte medisinerstudenttreff på de universitetene i landet som har medisinnutdanning. Her tilbys studentene et faglig seminar på 2x45 minutter om diabetes, i tillegg til enkel servering av brus og kaffe, toretters middag til verdi av 235 kroner, og en faglitterær bok kalt Diabeteshåndboken, en bok Novo Nordisk i sin tid tok initiativ til.

- Smørning

Tredjeårs medisinstudent Eik Kolstrup stiller seg sterkt kritisk til legemiddelselskapets opptreden.

- Vi medisinstudenter påvirkes veldig av den farmasøytiske industrien, og reklame påvirker veldig mye. Det er ikke informasjon som tilbys på slike treff, det er ren reklame fra og for Nova Nordisk, understreker Kolstrup og forsetter: - Forskjellen mellom den vanlige reklamen vi utsettes

for ellers i samfunnet, og den reklamen legestudentene utsettes for er at det ikke er den reklamen er myntet på som betaler

for produktet. I siste instans er det pasientene og skattebetalerne som ender opp med å finansiere legemiddelindustriens markedsføring.

- Det er pasientene som betaler for slike treff Novo Nordisk arrangerer, poengterer medisinstudenten.

Han kommer med følgende oppfordring til Det medisinske fakultet:

- Når vi er ferdig utdannet og går ut i praksis, har vi ikke fått noen opplæring i hvordan vi skal takle det voldsomme bombardementet

som legemiddelindustrien utsetter legene for.

- Fakultetet må ta tak i dette, og innlemme en slik opplæring og bevisstgjøring av studentene inn i legeutdanningen sin.

Prodekan Nils-Erik Huseby mener noe liknende allerede finnes i utdanningsprogrammet på medisinstudiet.

- Dagens leger og medisinstudenter overøses med reklame fra legemiddelindustrien, og i tiden før sluttteksamen vil de sikkert få mer og mer. Det er selvfølgelig veldig uheldig situasjonen er slik, sier Huseby og fortsetter:

- Studentene har mye etikk som undervisningstema, og mye av dette går på at studentene får en kritisk holdning til forskning og informasjonsmaterieell. Jeg regner med lærerne tar med forholdet til legemiddelindustrien i disse etikkforelesningene, understreker han.

Etisk uakseptabelt

Professor i medisin ved Universitetet i Tromsø og nestleder i Rådet for legeetik, Ragnar Hotvedt, mener det er store etiske problemstillinger knyttet opp mot studenttreffet i regi av Novo Nordisk.

- Kontakt med fagfolk er noe legemiddelindustrien kan mye om. Det er veldig profesjonelle når de velger hvem de vil knytte til seg. Industrien ser seg ut fagfolk som fungerer som trendsettere og opinionsdannere innenfor fagområdet og prøver å knytte til seg disse, forklarer han.

- Med forbehold om at situasjonen er slik Utopia skisserer den for meg, virker dette undervisningsopplegget etisk uakseptabelt og veldig uheldig, sier han, og refererer til paragraf tolv, kapittel en i Etiske regler for leger, som lyder "En lege må ikke inngå forbindelser med den farmasøytiske industri og/eller leverandører av utstyr, som kan føre til at til-

liten til legens faglige vurderinger svekkes".

- Dette undervisningsopplegget Utopia nå skisserer for meg høres ut som et klart brudd

på denne paragrafen, understreker Hotvedt og fortsetter:

- Den informasjon og opplæring som studentene får bør være nøytral i forhold til sånne firmaer. Det er klart at lærere og studenter lett kan bli påvirket av spesielle syn fra industrien, og dersom undervisningen skal foregå på en slik måte som blir skissert er det meget kritikkverdige.

- Det er veldig prisverdig at medisinstudentene reagerer på dette opplegget, poengterer legeetikksperken.

DEKAN: Nils Erik Husby

Avlyser treffet

Hovedpersonen selv, professor Rolf Jorde, forsvarer at han er hyret inn til å holde innledning til Novo Nordisk medisinerstudenttreff.

- Jeg betrakter studentene som voksne mennesker som er kapable til selv å ta avgjørelsen om hvorvidt de ønsker å delta på et slikt arrangement eller ikke. Når de er ferdig utdannet vil de bli utsatt for reklamefremstøt fra den farmasøytiske industrien, og må da være i stand til å håndtere en slik situasjon som de voksne menneskene de er, mener Jorde. Han mener likevel at det er et sunnhetstegn at enkelte medisinstudenter reagerer kritisk på et slikt opplegg.

- Det er åpenbart at Novo Nordisk er et kommersielt foretak som er interessert i å tjene penger på sine produkter, og man må jo alltid være kritisk til informasjon som blir gitt av slik industri.

Jorde presiserer at han har ikke fått noen tilbakemeldinger fra universitets- eller fakultetsledelse.

- Hvis universitetet mener det er etisk uakseptabelt at jeg som lærer har et faglig innlegg på et slikt treff vil jeg selvfølgelig ikke delta på det. Hittil har jeg ikke hørt noe om det, påpeker Jorde.

I det Utopia konfronterer Jorde med sin kollega og etikksperken Ragnar Hotvedts synspunkter rundt hans engasjement på studenttreffet ber han om en pause fra intervjuet. Ti minutter senere er han på tråden igjen.

- Jeg har i samråd med Ragnard Hotvedts gode råd bestemt meg for å avlyse mitt innlegg på studenttreffet. Dette temaet kan man diskutere opp og ned i mente, men etter en samlet vurdering har jeg kommet til at det er best å avlyse.

Som følge av hans uteblivelse tror han Novo Nordisk kommer til å avlyse hele studenttreffet.

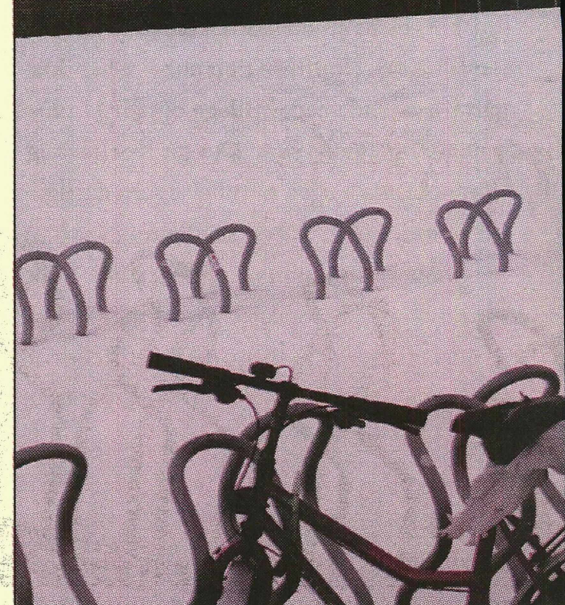
- Det blir nok ikke arrangert, understreker han.

Tekst: Magnus Aamo Holte

Foto: Marius Hansen

FAKTABOKS

- I fjor arrangerte legemiddelprodusenten Novo Nordisk et studentmedisinerstreff med diabetes som seminartema.
- En av innleiderne, professor Rolf Jorde inviterte studentene på treffet under en forelesning.
- Universitets- og fakultetsledelsen sa klart i fra at en slik avertering av møter for legemiddelindustrien var et brudd på Etiske retningslinjer for leger.
- I etterkant tok Jorde offentlig selvkritikk for dette.
- Møtet i år hadde det samme opplegget rundt seg, med unntak av at en tillitsvalgt informerte studentene i plenum.

KRITIKK: Studenttreffene i regi av Novo Nordisk har v

- Vi ha

Kurs og undervisningsleder i Novo Nordisk, Ingrid Bjurgård, sier til Utopia at Novo Nordisk har opptrådt ærlig og rederlig i forbindelse med medisinerstudenttreffet som skulle vært arrangert i starten av april.

Hun mener derimot at disse treffene arrangeres nasjonalt fordi Novo Nordisk har et genuint ønske om å informere medisinstudentene om diabetes.

- Når jeg har vært legemiddelkonsulent har jeg truffet turnuskandidater som skal holde seg til diabetespasienter. Vi synes disse treffene er en fin mulighet for å gi studentene informasjon om hvordan de skal takle slike

nttreff AVLYST

sjonstema på Det medisinske fakultet. Etter at Utopia tok tak i saken er årets møte avlyst.

r vårt på det rene

situasjoner i praksis. På denne måten skal det ikke være første gang de møter en sånn problemstilling, sier hun

Bjurgård understreker også at de har fulgt alle retningslinjene som finnes rundt slike arrangementer.

- Det er strenge regler for slik kontakt mellom fagpersonell og den farmasøytiske industrien.

Hvordan knytter dere til dere fagfolk til slike arrangementer?

- Vi henvender oss alltid til den foreleseren som står for endokrinologiundervisningen på institusjonen. Ved Universitetet i Tromsø er dette Rolf Jorde. Vi har hentet tillatelse fra direktøren ved Universitetssykehuset i Nord-

Norge, som jo delvis er Jordes arbeidsgiver. Vi har også sendt inn alt av faglig innhold til Legemiddelindustriforeningens Råd for legemiddelinformasjon slik vi er pliktig. Den faglige biten er balansert og nøktern, og fordeler og ulemper ved våre preparater blir tatt opp. Det blir også informert om liknende, alternative preparater fra andre leverandører.

Hvordan honoreres disse innledderne?

- De får honorar etter retningslinjene som blir gikk ifølge avtalen mellom Legeforeningen og Legemiddelindustriforeningen. De nye satsene er på mellom seks og syv tusen inkludert forberedelse og gjennomføring.

Har du forståelse for at noen kan oppfatte slike

studenttreff, med gratis middag og fagbok, som smøring?

- Jeg registrerer at noen føler at de blir smurt ved å dette, mens andre ikke opplever det som smøring. Det blir vel en definisjonssak. Det er kanskje et begrep det finnes mange oppfatninger om.

Har dere opplevd liknende oppstyr på de andre stedene dere arrangerer slike treff?

- Nei, vi har aldri opplevd noe liknende andre steder. Vi har hatt inntrykk av at slike treff har vært ganske ukontroversielle.

Hva synes du om at professor Rolf Jorde trekker seg på etisk grunnlag?

- Jeg har respekt for hans avgjørelse, og det kan hende vi tar en diskusjon på dette

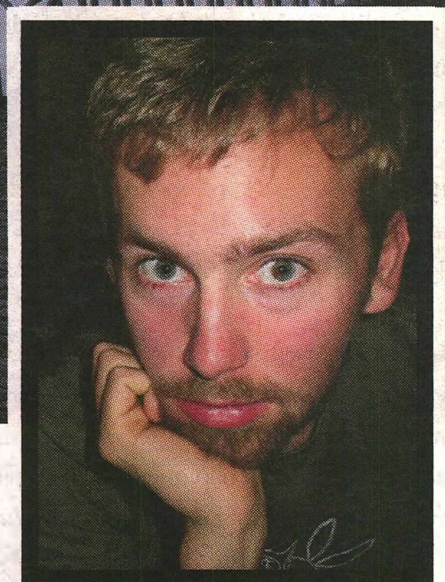
i etterkant. Møtet i år blir i alle fall avlyst, da det blir for kort varsel til å få noen andre til å innlede. Det er synd, da det tydeligvis var mange som var interesserte i tilbudet. Vi hadde 53 påmeldte til treffet.

Vil dere prøve å arrangere noe liknende i Tromsø igjen?

- Vi får ta stilling til dette til neste år. Hvis studentene etterspør det har vi ingen problemer med å holde møter for dem. Men neste gang bør kanskje initiativet ligge hos studentene selv.

Tekst: Magnus Aamo Holte

Foto: Marius Hansen og privat

KRITISK: Eik Kolstrup

WIDERØE FLYR DEG TIL DEM DU SAVNER

Er det lenge siden du har sett kompisene dine?
Besøk dem, da vel. Hos Widerøe finner du gode
priser for ungdom og studenter.

Fly i Norge én vei fra
Bestill på wideroe.no

300,-

widerøe

Utopia

Utopiaredaksjonen trenger nytt blod!
Følgende stilling er ledig fra 01.08.2008

Kulturredaktør - 100%

Som kulturredaktør har du ansvaret for kulturstoffet i Utopia, fra saksfordeling og -prioritering til redigering. Stillingen krever personlig engasjement, du må være iderik og kreativ og ha interesse for musikk, litteratur, kunst og media. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke et krav.

Stillingen lønnes med 110. 000 kr i året.

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Helene Skjeggestad, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til redaktor@utopia.no. Søknaden må være i hende redaksjonen i hende senest 21. april.

Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Helene Skjeggestad på tlf: 416 61 613

Utopia

Utopiaredaksjonen trenger nytt blod!
Følgende stilling er ledig fra 01.08.2008

Layoutsjef - 50%

Som layoutsjef har du ansvaret for avisas grafiske utforming. Arbeidet vil i hovedsak bestå av koordinering av bilder/tekst og praktisk ombrekking-sarbeid, men også utforming av grafiske elementer, annonsemateriell og illustrasjoner. Erfaring med Adobeprogrammer er en fordel, gode datakunnskaper og form-sans er en forutsetning. Opplæring vil bli gitt.

Stillingen lønnes med 55. 000 kr i året.

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Helene Skjeggestad, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til redaktor@utopia.no. Søknaden må være i hende redaksjonen i hende senest 21. april.

Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Helene Skjeggestad på tlf: 416 61 613

Utopia

Utopiaredaksjonen trenger nytt blod!
Følgende stilling er ledig fra 01.08.2008

Fotosjef - 25%

Som fotosjef har du ansvar for foto- og illustrasjonsmateriale i Utopia. Du bør ha kjennskap til Adobe Photoshop og ha generell interesse for digitalt fotografi. Fotosjefen har ansvar for opplæring og organisering av de frivillige fotografene i avisa.

Stillingen lønnes med 27. 500 kr i året.

Søknad med CV, attester og arbeidsprøver sendes til Utopia v/ Helene Skjeggestad, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til redaktor@utopia.no. Søknaden må være i hende redaksjonen i hende senest 21. april.

Har du spørsmål om stillingen ta kontakt med ansvarlig redaktør Helene Skjeggestad på tlf: 416 61 613

Kulturelt

Medlemmer av Studentstyret og Driv vil flytte studenthuset fra Søndre Tollbodgate til det nåværende Kulturhuset. Kulturhusets leder Knut Einar Olsen fnyser av forslaget.

Velferdsansvarlig i Studentstyret, Tom Erik Forså, ser gjerne at studentene overtar Kulturhuset.

- Situasjonen slik den er nå er uheldig både for studentene, kommunen og Kulturhuset. Kulturhuset kan overby Driv når det gjelder booking av band. Dette kan de gjøre fordi de har en kommune som garanterer for underskuddet deres. Hvis målet er å få et best mulig kulturtilbud i Tromsø burde Kulturhuset og Driv begynne å samarbeide i stedet for å konkurrere.

Forså understreker at han ikke er mot Kulturhuset, han er bare for Driv.

- Målet er ikke primært å legge ned Kulturhuset. Målet er derimot å lage et godt studenthus her i byen. For å oppnå dette trenger Driv bedre rammebetingelser enn i dag. En vesentlig del av Drivs driftskostnader går i dag til leie og vedlikehold av lokaler. Hvis Tromsø vil være en by for studenter trenger Driv bedre og billigere lokaler. Når man ser på underskuddet til Kulturhuset de siste årene virker det klart at kulturlivet i Tromsø kunne vært organisert på en bedre måte.

- Tromsø som vertsby for studenter og kulturlivet burde kjenne sin besøkelsestid.

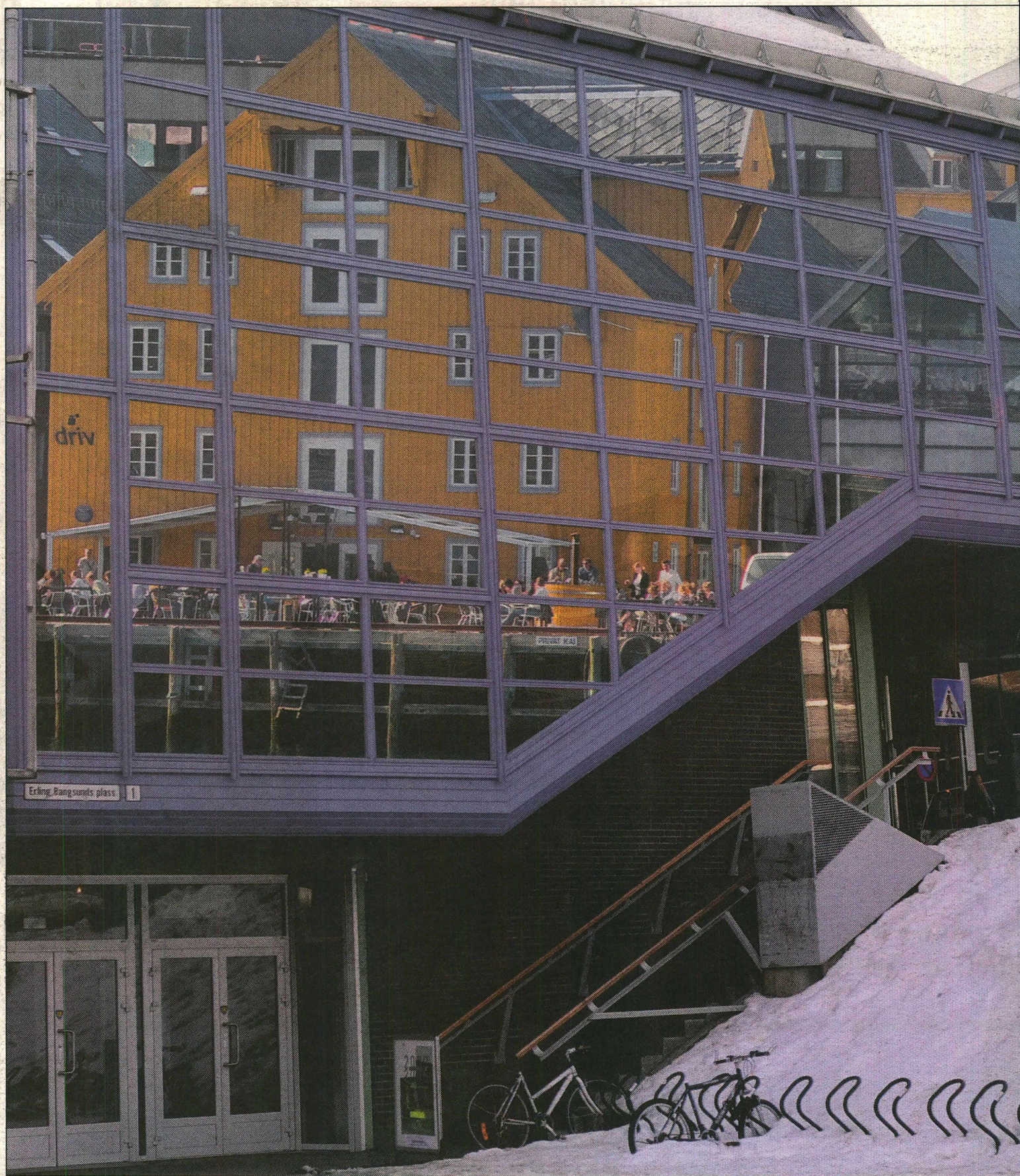
Med Kulturhuset sin lokalitet og den intellektuelle kapitalen Driv besitter på kulturområdet burde vi kunne skape en institusjon tilsvarende Samfundet i Trondheim, hvilket har vist seg å være en vinn-vinn situasjon for både kommunen og studentene.

Uaktuelt

Knut Einar Olsen, nyvalgt styreleder i Kulturhuset, er alt annet enn begeistret for forslaget. Han avviser at Kulturhuset konkurrerer med Driv.

- Det er veldig vanskelig å forholde seg til denne typen utspill. Det virker som om Driv og Forså her opererer med en dobbel agenda. De bruker argumenter som omhandler både vår økonomi og kulturtilbudet i Tromsø, men egentlig virker det som de egentlig bare vil ha huset. Hvis det er så at Driv vil ha nye lokaler burde de fokusere på de mulighetene som er i markedet, i stedet for å rette denne typen kritikk mot oss. Det blir for dumt hvis Drivs dårlige leieavtale skal ramme andre aktører i byens kulturliv.

- Men er ikke Tromsø en såpass liten by at det

NYTT STUDENTHUS?: En rekke studentpolitikere drømmer om å flytte studenthuset til dagens Kulturhus.

burde være mulig å samarbeide, i stedet for å overby hverandre på konserter og lignende?

- Når det gjelder konsertene vi har sikret oss, er økonomien bare en liten del av en totalpakke. De artistene vi booker gjør det klart at de ønsker å jobbe med profesjonelle og seriøse aktører. Driv er et studenthus tuftet på frivillige, mens vi er en profesjonell kulturarrangør. Slik vi har forstått det er det derfor vi har lyktes i å trekke gode artister til våre scener.

Samtidig understreker Olsen at Kulturhusets rolle er å tilby sceneplass til både amatører og profesjonelle. Videre vedgår han at

— Hvis det er så at Driv vil ha nye lokaler får de fokusere på de mulighetene som er i markedet i stedet for å rette denne typen kritikk mot oss.

NYVALGT STYRELEDER I KULTURHUSET KNUT EINAR OLSEN

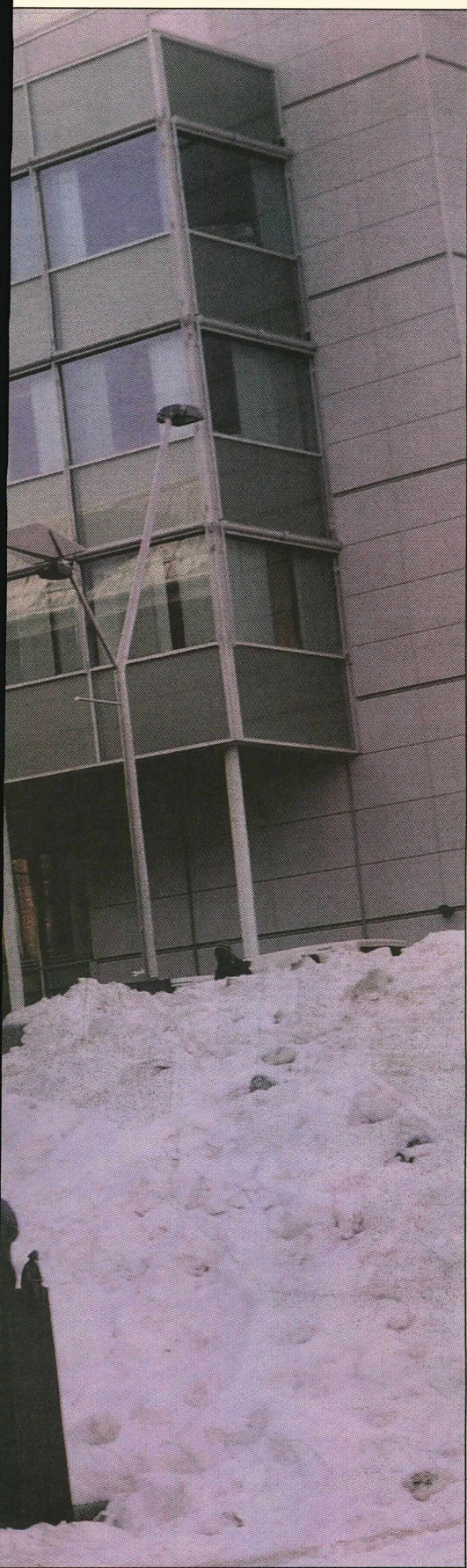
Kulturhuset sliter med underskudd, men avdramatiserer situasjonen.

- Underskuddet skyldes først og fremst avskrivningen av eiendom. En annen grunn til underskuddet vårt er at store deler av arrangementene våre er for barn og unge. Vi har 100 000 besøkende publikummere i året i alderen 5-70 år, rundt 20 000 er under

18 år. For mange av disse er ikke et studenthus særlig egnet som kulturhus, av åpenbare grunner. Det burde ikke være noe motsetningsforhold mellom Kulturhuset og Driv, vi retter oss inn mot forskjellige segmenter av befolkningen. Derfor burde det være rom for begge husene.

- Mottar dere ikke allerede årlig driftstøtte for

husbøråk

— Kulturhuset kan overby Driv når det gjelder booking av band.

VELFERDSANSVARLIG I STUDENTSTYRET, TOM ERIK FORSÅ

Må ha nye lokaler

Drivs styreleder Tony Winkler er positiv til å bytte lokaler og kritisk til det han mener er hard konkurranse fra det kommunefinansierte Kulturhuset.

- Vi ble overbydd på tre bandbookinger av Kulturhuset i høst. Vi synes det er rart at Tromsø, som gjør sitt beste for å markedsføre seg som studentby, subsidierer et selskap som konkurrerer med studentene. Driv er et tiltak som er tuftet på frivillighet, det skal være et tilbud av og for studenter. Når det gjelder disse konsertene er det arrangementer vi må tjene penger på, det er ikke mulig så lenge vi må overby Kulturhuset.

- Men dere mottar jo også eksterne midler, blant annet fra Studentsamskipnaden?

Den driftsstøtten vi mottar er en betydelig del av budsjettet vårt, men fremdeles mindre enn vi bruker på leie og vedlikehold av lokaler. Det er også betydelig mindre enn det kommunen bruker årlig på å støtte Kulturhuset.

Winkler understreker at dette på ingen måte er en vendetta mot Kulturhuset.

- I første rekke ønsker vi en bred dialog med både kommune og Kulturhuset for å finne en best mulig løsning for Tromsøs kulturliv. Kulturhuset gjør mye bra, særlig på barne- og ungdomssiden, men det betyr ikke at en annen løsning automatisk blir dårligere. Det vi vil er å bedre samarbeidet mellom studenter og kommune, slik de gjør i blant annet Bergen og Trondheim.

- Er det mulig å ha et kultur- og studenthus i ett?

- Skal studentene inn i Kulturhuset forutsetter det selvsagt at det blir på studentenes premisser. Dette vil nødvendigvis føre til etablering av et nytt foretak, der kommunen er en likeverdig aktør sammen med studentene. Det som er viktig i en slik prosess er å undersøke om det er mulig å skape like mye, om ikke mer, kultur ved en eventuell sammenslåing, avslutter Winkler.

Tekst: Magnus Øvereng Ormaasen

Fotoillustrasjon: Marius Hansen

Drivhus for fall

Driv har leiekontrakt i sitt nåværende bygg til mai 2012, før den tid må et nytt hus skaffes til veie. Styreleder Tony Winkler har ambisjoner om å skaffe lokaler som koster under 10 000 kroner dagen.

Winkler er fast bestemt på at det huset studentene har i dag ikke holder mål, verken pris- eller kvalitetsmessig.

- Bygningen vi leier i Søndre Tollbodgate er totalvernet av riksantikvaren. Da vi i sin tid overtok bygget måtte vi gjøre store utbedringer, blant annet med Haakon scene. Det tømmeret som da ble fjernet må vi fortsatt betale oppbevaring for.

Winkler forteller videre at huset ikke bare er gammelt og upraktisk, men også forferdelig dyrt.

- I fjor betalte vi to millioner kroner i husleie, pluss ytterligere 1.7 millioner i vedlikehold. For å sette dette i perspektiv mottok vi en samlet driftsstøtte på 3 millioner samme år. Så lenge vi har så store faste utgifter er det rett og slett umulig for Driv å gå med overskudd.

- Hvorfor ble denne avtalen i det hele tatt inngått?

- Avtalen ble, i sin tid, inngått etter sterkt press fra studentpolitikere. Universitetet i Tromsø hadde gått 30 år uten å ha et eget studenthus da vedtaket endelig gikk gjennom i 1998. Det var store problemer med å skaffe lokaler i sentrum. Huset vi har nå var

dyrt men tilgjengelig, og studentpolitikere trumfet det gjennom, hvilket var nødvendig for å få et studenthus.

Winkler sier videre at ingenting er avgjort med hensyn til Drivs fremtidige beliggenhet, eller tidspunkt for flytting.

- Vi kan få en avtale som gjør at vi flytter tidligere, vi kan være i huset frem til kontrakten utløper eller vi kan til og med forlenge hvis vi får en gunstigere avtale.

- Hvor ugunstig er den nåværende avtalen?

- Ser man i forhold til andre byer med universiteter er det klart at denne avtalen er dårlig. Både i Bergen og i Trondheim har de fått husene av kommunen og/eller universitetene. I tillegg mottar de jevnlig støtte til oppussing og vedlikehold.

Til tross for sin kommunale kritikk understreker han at Driv har alternativer til Kulturhuset.

- Nå ser vi på tre ulike prosjekter. Alle tre er like aktuelle, men foreløpig er det for tidlig å si hvilket vi ender opp med.

Tekst: Magnus Øvereng Ormaasen

Foto: Marius Hansen

å dekke kulturarrangementer?

- Jo, vi mottar et sted mellom fem og seks millioner kroner årlig fra kommunen i driftsstøtte. Vi mener vi gjør en god jobb med de midlene vi har. Hver billett på Kulturhuset er subsidiert med 70 kroner. Til sammenlikning er en billett på det nye operahuset i Oslo subsidiert med 1650 kroner.

Olsen mener uansett at pengene er en god investering for kommunen.

- Det er absolutt viktig for en by å ha en god kulturell infrastruktur på plass, Kulturhuset ønsker at Tromsø by skal ha en stor bredde av kulturtilbud. Det burde derfor være plass til Driv, Kulturhuset og andre.

Ønsker øremerking

Forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland ønsker å øremerke vitenskaplige stillinger i høyere utdanning. – Samfunnet har ikke råd til å at våre fremste akademikere rekrutteres fra kun halvparten av befolkningen. Øremerking

av vitenskaplige stillinger er et tiltak vi vet virker, sier Aasland.

På konferansen "Likestillingspolitikk for et nytt tiår" i dag, presenterer Aasland en serie tiltak for å bedre likestillingen i akademia. Blant de mest sentrale er øremerking av stipendiatstillinger og post.doc-stillinger

innen fag der kvinneandelen er spesielt lav.

EFTA-domstolen fastslo i 2003 at øremerking av vitenskaplige stillinger var i strid med EØS-reglementet. –EØS-avtalen er noe endret på dette området etter dommen fra 2003, og dette gir oss muligheten til å

utforske handlingsrommet for øremerking av vitenskaplige stillinger, sier statsråden.

Denne våren vil Kunnskapsdepartementet presentere en stortingsmelding om forskerrekuttering. Denne vil blant annet presentere likestillingstiltak i akademia.

RUSSISK: Yngvar Steinholt mener det er viktig at UiT endelig tilbyr en mastergrad i russlandsstudier.

Ny master i russlandsstudier

Fram til nå har Tromsøstudentene vært nødt til å dra til Oslo for å ta master i russlandsstudier. Det blir det slutt på.

Det samfunnsvitenskapelige fakultet har i samarbeid med Det humanistiske fakultet tilbudt en bachelorgrad i russlandstudier, som er en kombinasjon av russisk språk, historie, samfunnsliv og politikk. Studenter som har vært interessert i videre spesialisering innenfor Russlandsorienterte fag har sett seg nødt til å måtte dra til Oslo. Nå har endelig Universitetsstyret godkjent etableringen av mastergradsutdanningen i russlandsstudier. – Det er naturlig at vi får en mastergradsutdanning i russlandsstudier i Tromsø, sier førsteamanuensis Yngve Steinholt ved studiet, før han utdyper: – Tromsø ligger nært Russland, og det er mye samarbeid som foregår mellom Norge og Russland i Barentsregionen. Han mener det er viktig at UiT satser på muligheten til å utdanne forskere med Russland som fagfelt i fremtiden. – Vi har ingen ambisjoner om å bli hengende etter de andre universitetene i landet på dette

området, understreker Steinholt.

Mange muligheter

Det blir enkelte forskjeller mellom studiet i Tromsø, og det tilsvarende tilbudet i Oslo. – Vi har blant annet 20 studiepoeng i russisk språk over de to årene studiet varer, noe som er bra med tanke på å opprettholde språkkunnskapene, opplyser førsteamanuensis. I Oslo må man bruke de frie studiepoengene sine på dette. For det meste vil studieplanen basere seg på allerede eksisterende emner innenfor historie, samfunnsfag og russisk språk, med noen unntak. Blant annet opprettes det til høsten et nytt masteremne på statsvitenskap om russisk politikk, i tillegg til et nytt språkemne i russisk. Steinholt mener naturlig nok at dette blir et svært interessant studium. – Når du er ferdig kan du jobbe stort sett overalt hvor det trengs kompetanse på Russland, det være seg i utenriksstjenesten eller i media. – Dette er et tøffeste studiet UiT noensinne har opprettet, ler han.

Tekst: Magnus Aamo Holte

Foto: Marius Hansen

Slutt på t

–Det var på tide! Studentstyreleder Øyvind Mikalsen er storfornøyd med at et enstemmig Storting nå har gått inn for å gjeninnføre kravet om ekstern sensor.

Forslaget om krav til ekstern sensor ble vedtatt da Stortinget behandlet Statusrapport for Kvalitetsreformen for høyere utdanning. For Norsk Studentunion (NSU) har dette vært en kampsak lenge. – Jeg kjenner ikke til noen som har jobbet med denne saken slik som vi har gjort. Vi har hatt dette som viktigste prioritering i forbindelse med kvalitetsreformen, sier leder i NSU Per Anders Langerød. –Der er meget viktig å få et mer nasjonalt perspektiv på karaktersettingen slik at studentene kan få enda mer utbytte, og man får mer sikre fagvurderinger. Dette var først og fremst en prinsipiell seier for oss i Stortinget.

Langerød får støtte fra Studentstyreleder ved Universitetet i Tromsø, Øyvind Mikalsen. – Det var på tide Stortinget vedtok dette. Dette viser at studentene har reell innflytelse på politikken som føres på Stortinget. Men tanke på at det er ingen andre enn studentene som har kjempet for denne saken så smaker det ekstra godt å få det igjennom. Ved at man får akademikere fra andre institusjoner til å vurdere kandidatene ved Universitetet i Tromsø, sikrer man en utjevning av karaktersystemet på landsbasis. Dermed slipper man å bli utsatt for trynefaktor-vurdering.

Tidligere stor frihet

Ekstern sensor vil si at det skal foretas en ekstern evaluering av kandidatene. Ekstern sensor skal ikke være ansatt i hel- eller deltidstilling ved Universitetet i Tromsø i det gjeldende semester. I Tromsø er det i dag krav til ekstern evaluering ved alle emner. Det har likevel vært stor frihet i hvordan dette gjennomføres på de forskjellige fakultetene, forteller eksamensinspektør Tor Erik Fosslie. I følge regelverket skal avdelingene selv fastsette de generelle retninglinjene når det gjelder antall sensorer og hvordan ekstern deltakelse i vurderingen

EKSTERN EVALUERING: Alle karakterutskriftene skal i f

skal gjennomføres. Dette gir mye rom for hvilken rolle den eksterne sensoren skulle spille. En evaluering kan være ekstern hvis for eksempel en ekstern sensor har deltatt ved utformingen av eksamensoppgaver og sensorveiledning. Eller at en ekstern sensor foretar kontroll av intern sensors vurdering av et tilfeldig utvalg kandidater. Da dette er tilfellet kan det oppleves for studen-

STUDENTSTYRELEDER ØYVIND MIKALSEN

■ MIXen stengt på lørdager

SiTØ har besluttet å holde MIX-kiosken i Teorifagsbygget stengt på lørdager fra starten av mars.

- Dette fordi at kiosken ikke ble brukt på lørdagene. Vi omsatte ikke for en tusenlapp

engang i løpet av de drøye fire timene kiosken var åpen, sier SiTØs leder for studentkafene, Svein Håkon Johansen.

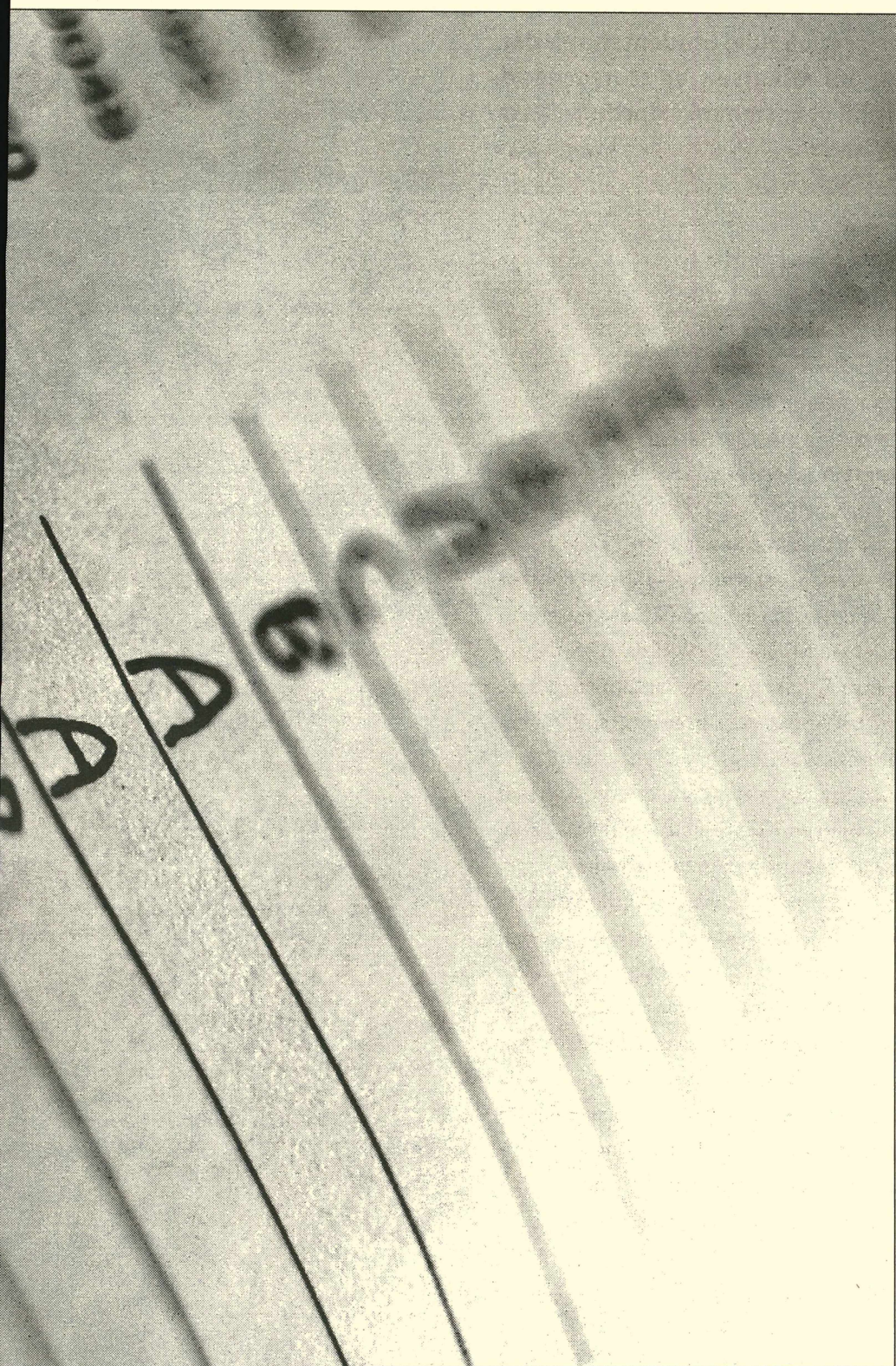
- Det kan bli aktuelt å prøve å ha kiosken åpen i eksamensperioden, dersom det viser seg at det er et behov for det, sier Johansen.

■ Ny Attac-leder fra Tromsø

Tidligere nyhetsredaktør i Utopia og Tromsøstudent Emilie Ekeberg (25) ble på Attacs landsmøte sist helg valgt til ny leder for Attac Norge. Blant hennes kamper er en endring av forvaltningen av Oljefondet.

- Vi trenger gode alternativer til dagens forvaltning av oljefondet, alternativer som fremmer folkestyrt og bærekraftig utvikling i Norge og resten av verden. Vi vil bruke deler av overskuddet fra oljefondet til nye fond som ikke har samme krav til avkastning, men i stedet skal bidra til bærekraftig utvikling, sier Ekeberg.

ynefaktor

re bestemt ved hjelp av en ekstern sensor.

ten at det ikke er ekstern evaluering. Fossli minner om at det er vanskelig å si hvordan det nye forslaget til Stortinget vil slå ut i Tromsø, da retningslinjene enda ikke er klare.

Krav om samkjøring

Situasjonen i Tromsø stemmer med det bildet Langerød trekker opp til slutt. - Det har vært mye rot i forbindelse med den tidligere bestemmelsen. Det har det vært unntaksbestemmelser og ingen klar praksis, mye fram og tilbake. Noen har fått unntak fra ekstern

evaluering, og det har ikke vært noen automatikk i at ekstern sensor skulle være på plass. Jeg skjønner godt følelsen til de studentene som kommer fra små fagmiljøer, der det kanskje er vanlig at man blir vurdert av seminarlærerne sine, men det håper vi det nå skal bli slutt på. Det er ekstremt viktig å få karaktersystemet samkjørt nasjonalt.

Tekst: Helene Skjeggestad

Foto: Arkiv

FÅR PENGER: Leder av Amnestys studentnettverk, Mariue Louise Denvik tar i mot pengene fra studentstyrets Cathrine Tuft.

Gode, glade givere

Varmt påkledd internasjonale studenter i Tromsø sørget for arbeid med menneskerettigheter i Kina.

- Menneskerettighetsbrudd er et verdensomspennende problem, og vi som studenter har en mulighet til å påvirke.

Studentstyret og ISU har i år gått sammen om et felles brukmarkedet rettet mot utvekslingsstudentene. I forbindelse med dette ble det donert 3509 kr. På torsdag ble pengene overrasket til en glad og fornøyd Marie Louise Denirk fra Amnestys studentgruppe i Tromsø.

Mulighet til å påvirke

Innsamlingen har foregått gjennom annonsering i lokalaviser og Utopia.

- Responsen var god og vi har mottatt masse klær, sier Cathrine Tuft, internasjonal ansvarlig i Studentstyret. Klærne som ble samlet inn ble delt ut, til utvekslingsstudentene, og de som ville kunne gi en liten donasjon til Amnesty.

Hvorfor Amnesty?

- For det første er Amnesty en internasjonal organisasjon som mange kjenner til. For det andre er de apolitisk og alle kan føle tilhørighet, uansett politisk legning, sier Cathrine Tuft.

- Vi har også valgt å gi støtten til Amnesty for deres arbeid med menneskerettigheter, sier Mohammed Mahbul Kabir fra den Internasjonale studentunionen.

Fokus på Kina

- Pengene vi nå har fått skal legges sammen med de pengene som ble samlet inn i en innsamlingsaksjon i høst. Amnestys studentgruppe i Tromsø består av flere undergrupper. Russland, Kina, Palestina og kvinneverettigheter er blant flere tema som blir dekket. Derfor hadde vi et samlingsmøte der vi diskuterte hos fram til at pengene skulle gå til promotering av menneske rettigheter i Kina, sier leder av Amnesty studentnettverk Marie Louise Denvik.

- Den 30. april er det 100 dager igjen til OL i Beijing. I forbindelse med dette skal Amnestys nye regional kontor i Nord-Norge sammen med studentnettverket arrangere konsert og demonstrasjoner, sier Unni Beatrix Eide fra Amnestys studentgruppe.

- Kina er skyld i en rekke brudd på menneskerettigheter, de praktiserer blant annet dødsstraff og tortur. Disse pengene vil komme godt med i arbeidet for å bedre menneskerettighetssituasjonen i landet.

Tekst: Mariann Strand

Foto: Tora Alexandersen

NEWS IN BRIEF

■ Expensive dental services

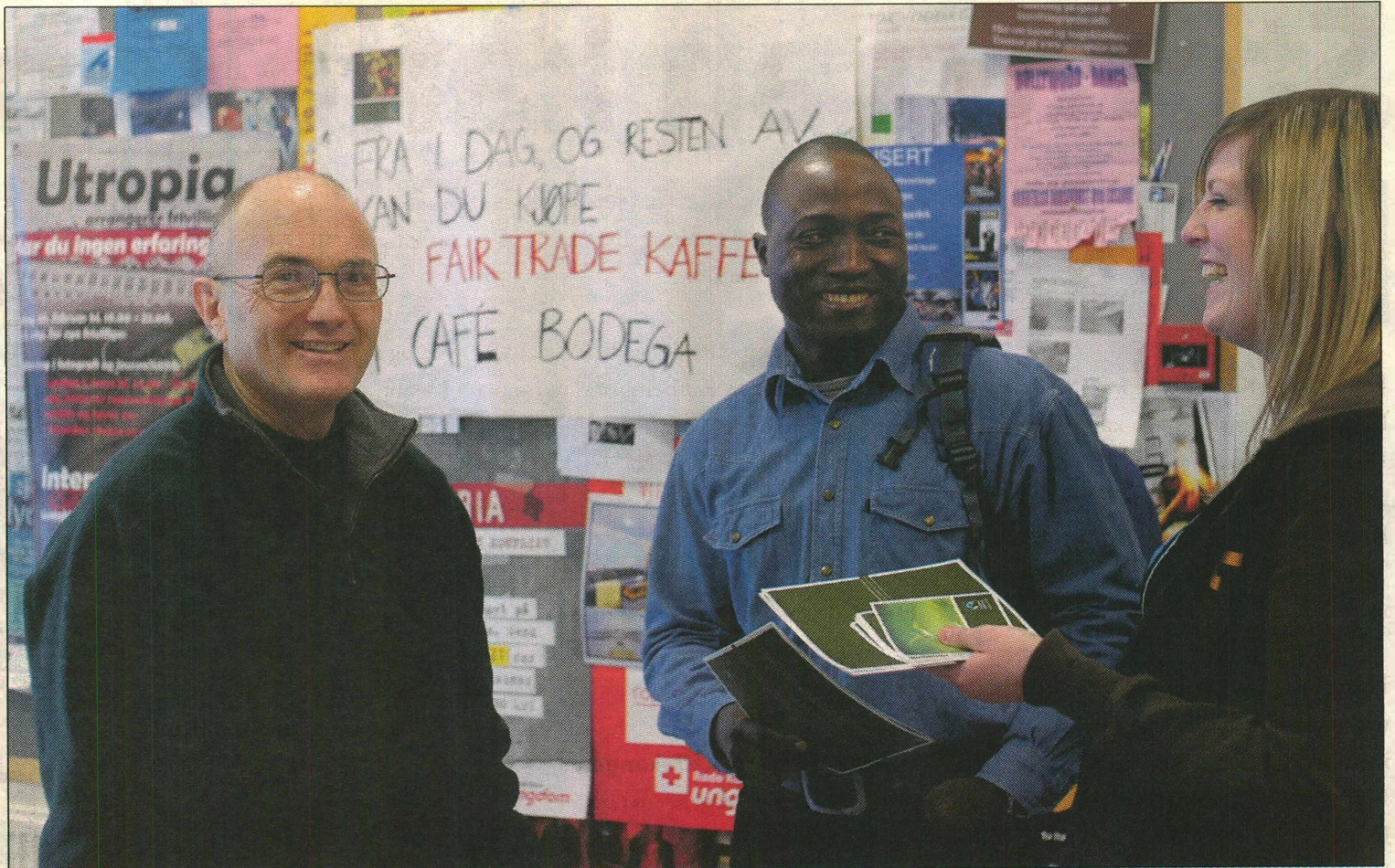
A survey shows that a large amount of students don't see a dentist as often as recommended. 80% of the students say that the reason for this is economical. A standard dental examination costs around 500-800 kr. Student welfare leader in Tromsø, Tom Erik Forså, says to Utopia that he sees this as a very serious matter. He points his finger at the Government, and thinks it is very accusable that the top organ of power in Norway doesn't seem to care about this. He also underlines the fact that there is a difference in the dental service in Oslo and Tromsø. - This shows that there is a big difference between living in the capital and in the provinces, he concludes.

■ House trouble

The Studenthouse Driv has experienced unexpected competition from the city's house of culture. The student organizations are all gathered behind the proposition of trying to find a new, cheaper home for the students in order for the student house to be able to compete on the culture market. One suggestion is taking over the Culture house. The leader of the Culture House can't in any way see this happening, and wants the students to rather focus on other, more productive solutions. The leader of the Student House, Tony Winkler, emphasizes that it is not their goal to take over the Culture House, but to find a better solution than the agreement that exists today.

■ Medical company causes trouble

The students at the faculty of medicine have been exposed to medical companies, trying to buy their attention with a meeting consisting of free dinner, curriculum and commercial. Many students reacted with anger, and also an ethical expert stated that this meeting certainly was pushing the boundaries of what's legal and not legal. After Utopia confronted the professor collaborating with the company, the meeting was cancelled. Now students hope that there will be a own class teaching them about the ethical aspects of involving with medical companies.

FAIR TRADE: Anne Kari Hummedal informs Floyd Rumin and Mahamadou Traore about Fairtrade products available in Norway.

Buy fair in the Bodega

Buying fair is not a matter of price, it's a matter of information. - There is a huge need for information regarding Fairtrade in Norway, says Ingvild Larsen, head of SAIH Tromsø.

SAIH (The Norwegian Students' and Academics' International Assistance Fund) have donated one month worth of fair coffee to café Bodega. In return the Bodega has promised to sell Fairtrade coffee at least throughout this semester. Last week SAIH Tromsø arranged a stand at the University campus, spreading information about Fairtrade to passers-by. - The great thing about Fairtrade commodities is that there are fewer links in the trade process. That makes it possible to give the peasants and farmers a fairer and more predictable price on their product, which makes it much easier for them to plan ahead, says Ingvild Larsen. - This helps entire regions with making small-scale peasantry more stable,

preventing fluctuating market prices from bankrupting the peasants.

Lack of information

If you ask people if they buy fair when they do their weekly shopping, you will most likely get no for an answer. Larsen thinks this is due to a lack of information about the benefits of Fairtrade. - The problem isn't that people don't care. The problem is that people don't know, Larsen says. - Sure, Fairtrade commodities are a bit more expensive than ordinary commodities, but not by much, just a few percent. She thinks that there might be a feeling of helplessness about Fairtrade amongst people. - People think that what they do can't change the world, but a bit is more than nothing. If more people buy fair, the commercial stores will import more fair commodities and the peasants will be better off.

Text & photo: Magnus Aamo Holte

- Buying fair tastes good

Floyd Rudmin and Mahamadou Traore were two passers-by being hijacked by the SAIH-girls at their Fairtrade-stand. They both think that Fairtrade is a great concept for improving conditions in developing

countries exporting raw-materials. - I have to say that the number of Fairtrade commodities surprises me, Rudmin says. - I never knew there was Fairtrade wine, he continues, pointing at the wine bottle on the table. Both

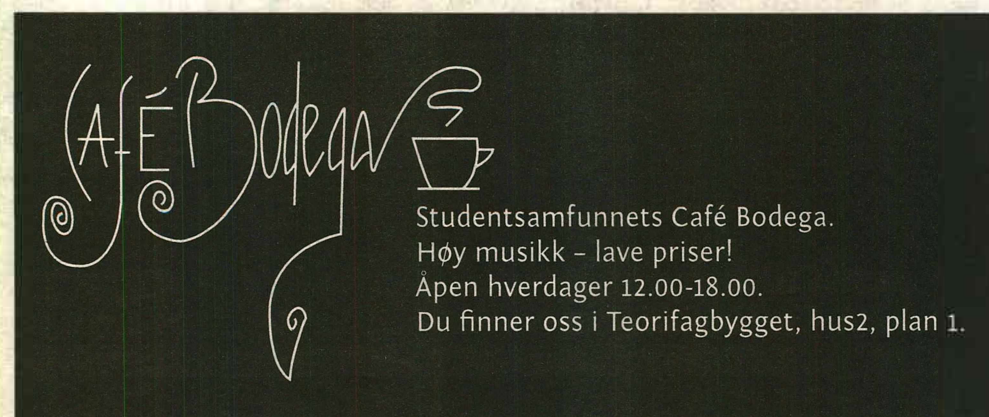
FAIRTRADE

- Fairtrade is a product certification system designed to allow people to identify products that meet agreed environmental, labour and developmental standards.
- This system is particularly favourable for small-scale peasants because it gives them a guaranteed price for their commodities, not following the market price.
- Overseen by a standard-setting body, FLO International, and a certification body, FLO-CERT, the system involves independent auditing of producers to ensure the agreed standards are met.
- The FLO International Fairtrade certification system covers a growing range of products, including bananas, honey, oranges, cocoa, cotton, dried and fresh fruits and vegetables, juices, nuts and oil seeds, quinoa, rice, spices, sugar, tea and wine.

Kilde: Wikipedia

he and Traore agree that there is a lack of information about Fairtrade in Norway. - In Canada we have kiosks everywhere selling Fairtrade commodities, in a greater number than here, Rudmin says. Here in Norway I only buy Fairtrade coffee and chocolate. But I only buy the Fairtrade chocolate because of the great taste, he laughs.

Anne Kari Hummedal from SAIH agrees that there is a need for more Fairtrade products in Norway. - In countries like Britain there are about one thousand different Fairtrade commodities. In Norway there is only about ten, Hummedal says.

Storm i en kaffekopp

KRONIKK

Tekst: Carl Henrik Myhre
Styreleder SiTø

For en liten stund tilbake kunne studentene lese avisa Tromsøs ivrige kamp for å skaffe Kaffebønna til campus. Vi kunne lese overskrifter som dro Studentsamskipnaden så langt over på venstre side, at vi vurderte å bytte ut logoen vår med en sigd og en hammer.

Hvordan kan Studentsamskipnaden i Tromsø utkonkurrere stakkars forsvarsløse bedrifter i sentrum og likevel ikke være kompis nok til å åpne markedet for dem på campus? Dette lukter av proteksjonisme, dobbeltmoral og "rødt grums" ifølge avisa Tromsø.

Det lukter god utnyttelse av markedet i en by som ikke har vært spesielt studentvennlig de siste årene, spør du meg.

Det kan ikke oppfattes som noe annet enn et kompliment når næringslivet beskylder studentene for noe slikt.

Debatten tok en vdelkjent vri når det ble poengtert hvilken dobbeltmoral det er at man lar store onde Coca-cola slippe til på campus, men ikke en stakkars liten kremmer fra sentrum. Jeg tror det var akkurat der jeg ble forvirret.

Hva er det man ikke har fått med seg her? Vi har hatt kommersielle aktører på campus i en årrekke!

Et sleipt tilbud fra kaffekongen

Det er viktig for meg å poengtere forskjellen mellom det å la det private næringslivet få åpne en butikk her oppe, og at dagens kantine selger brus fra Coca-Cola og appelsinjus fra Tine. Vi kan ikke gro vår egen cola, og ikke har vi klima til å lage noen særlig gode appelsiner. Men det er kanskje ikke det vi

skal gjøre heller? Såklart vi er prisgitt utenforstående leverandører!

Vi har i dag en MIX-kiosk franchise eid og styrt av Studentsamskipnaden. Denne gir oss tilgang til varer man forventer at en vanlig kiosk har i dag. Kanskje er dette veien å gå dersom studentene ønsker seg en kaffebar? Løsningen til den selverklærte leverandør av kaffe til campus, Bjørn "Bønna" Helberg, er å betale studentene en omsetningsavgift på 6%. Andre steder i landet er det vanlig med en omsetningsavgift på over 10 % for kaffebarer i attraktive lokaler lik det som er på universitetsområdet. Mot denne bakgrunnen framstår "Bønna's" tilbud som et sleipt tilbud til studentene levert av byens egen kaffekonge.

Dersom studentene ønsker at en utenforstående leverandør skal få selge varene sine fritt på campus må man også huske at man er prisgitt en kontrakt med leverandøren. Da kan man ikke bestemme pris, åpningstider eller utvalg utover dette. Derimot kan en slik løsning være ønskelig hvis den gir studentene en god fortjeneste som kan brukes til å finansiere andre studentvelferdstiltak. Men vi koster vel litt mer enn 6% av omsetningen på kaffe vi må betale nærmere 35 kroner koppen for?

Frekkere enn flatlusa

Jeg satt min egen kaffekopp i halsen når jeg leste om en freidig førsteamanuensis som så sitt snitt til å uttale seg i saken. Jeg håper flere studenter enn meg reagerte på at vedkommende klagde på et tilbud han i utgangspunktet burde være takknemlig for at han får lov til bruke. I mangel på et bedre uttrykk er man "frekkere enn flatlusa" når man sitter med en studentsubsidiert kaffe i hånda og klager over hvor dårlig tilbudet er.

Jeg vil benytte anledningen til å minne om at det er vanlig med anbudskonkurranser når tjenester skal konkurranseutsettes eller offentlige lokaler skal omdisponeres til private foretak. Det er med andre ord ikke bare å omfavne den første å beste fra privat næringsliv som viser seg i døra på Universitetet. Poenget er at hvis "Bønna" slipper til,

Utopia, 4 - 2008

hvorfor fikk ikke da Peres eller andre lokale kafedrivere slippe til? Om denne kunnskapen mangler er det vel ikke urimelig å hevde at kompetansen til den nevnte førsteamanuensis er like dårlig som han hevder vår kaffe er...

Hva ønsker studentene – si din mening!

Senhøstes 2007 vedtok styret for Studentsamskipnaden i Tromsø at det skulle gjøres en full gjennomgang av dagens kantinekonsept. Forslag som kaffebar, smoothiebar og iskrembar ble nevnt som alternativer. Vi tror nemlig at dagens studenter ønsker et annet tilbud enn hva vi leverer i dag. Men det er ikke opp til oss å tro. Vi vil gjerne vite!

I den anledning har vi bedt Studenttinget for høgskolen og Studentstyret på universitetet om å levere en grundig rapport. Rapporten skal svare på hva slags konsept studentene ønsker i fremtiden, hvilke tilbud man ønsker levert og til hvilke priser. Det er mulig å kaffe billigere, men ikke uten at noe annet blir dyrere, for eksempel studentboligene.

Kantinene er som resten av Studentsamskipnaden i Tromsø eid av studentene, det er og vil alltid være DERE som bestemmer. Jeg håper alle som har en idé eller synspunkter på hvordan dere vil ha kantine tar kontakt med de folkevalgte studentpolitikere våre gjennom deres tillitsapparat, slik at vi sammen får det tilbudet vi ønsker!

Husk søknadsfrist for barnehageplass - 15. mars

Alle nye søkere til studentbarnehagene har søknadsfrist 15. mars.

Studentbarnehagene tilbyr

- Fleksibilitet i forbindelse med eksamen
- Samiske plasser
- Avdelinger med vekt på friluftsliv
- Nærhet til campus eller studentboligområder

Nærmere informasjon om tilbudet til Studentbarnehagene finnes på www.sito.uit.no. Søknadsskjema finnes på de samme nettsidene, men kan også hentes i Studentsamskipnaden i Tromsøs servicesenter, i Teorifagbygget, Hus 2.

INSOMNIA
Luff
Buka

Kafe - Bolig - Barnehage - Rådgiving - Idrett - Bakhandel - Studenthus

S
STUDENTSAMSKIPNADEN
I TROMSØ

når livet blir for stort

eller for lite..

DEN NORSKE KIRKE

STUDENTpresten

I TROMSØ

91342023 / 77644097

tor.stranda@adm.uit.no

<http://uit.no/studtjenester/957>

Et Norge i oljekrig?

KRONIKK

Tekst: Stian Bragtvedt, Rødt Tromsø
Illustrasjon: Latuff

USA er i dag opptatt med å befeste sin posisjon som verdens eneste supermakt. For å holde Russland og Kina bak seg er kontroll over oljeressursene i Midtøsten essensielt. Norske politikere har siden invasjonen av Irak bidratt ivrig for å støtte USA i dette prosjektet. 15. mars markerer folk over hele verden sin motstand mot USAs angrepskriger.

20. mars i år er det fem år siden USA og Storbritannia invaderte Irak. Påstandene om irakiske atomvåpen og forbindelser til al-Qaida har i ettertid blitt avslørt som ren løgn. I dag er motivet bak invasjonen så åpenbart at selv avtroppede sentralbanksjef Alan Greenspan kan tillate seg å si at USA selvsagt er i Irak for oljens del. I tillegg bygger Bush-administrasjonen et utall av militærbaser i landet. Den største av disse Balad, eller «Camp Anaconda», er i dag verdens nest travleste flyplass etter Heathrow i London. I tillegg har USA bygget en kjede militærbaser rundt de viktigste oljefeltene og rørledningene i Irak. Disse militærbasene og rørledningene er ikke tilfeldige byggverk som skal komme Iraks befolkning til gode. Tvert i mot utgjør de kjernen i det som er en amerikansk plan for en total reorganisering av Midtøsten. Amerikansk kontroll over de store oljereservene i regionen er det som skal sikre nok et århundre med Pax Americana.

Et av verktøyene for å sikre kontroll over oljen i Irak er oljeloven som ble utarbeidet av USA og lagt fram for det irakiske parlamentet i februar 2007. I dag presser USA på for at Irak skal vedta lovforslaget oljeforskere har beskrevet som det mest omfattende privatiseringsforsøket verden har sett. Loven vil åpne den irakiske oljesektoren for utenlandske selskaper, og gjøre irakiske oljefelter blant de mest lønnsomme i verden, ettersom andelen som kommer det irakiske folket til gode vil bli forsvinnende liten. Loven åpner for at de forskjellige regionene i Irak skal kunne forhandle på egen hånd med utenlandske selskaper, noe som vil bidra til økt undergraving og oppsplitting av den irakiske staten. Mindre politiske enheter og kon-

flikter langs religiøse

og etniske skillelinjer vil gjøre det lettere for USA å sette forskjellige grupper opp mot hverandre i jakten på oljen

i Irak. Nobel Women's Initiative består av alle kvinnelige fredsprisvinnere, og har uttalt følgende: «Det er umoralsk og illegalt å bruke krig og invasjon som mekanismer for å plyndre et folk for deres vitale naturressurser.»

Takket være bred folkelig motstand mot norsk deltakelse i invasjonen av Irak, bidro ikke Norge med styrker i 2003, selv om daværende utenriksminister Jan Petersen nok gjerne ville sett det norske flagget blant invasjonsstyrkene. Norge har allikevel bidratt til det amerikanske militærentyret post 9/11 i aller høyeste grad. Det kanskje viktigste bidraget var oljefondets massive oppkjøp av amerikanske statsobligasjoner i tiden da USA økte utenlandsgjelden sin for å finansiere krigen. Statsobligasjoner er et verdipapir som gir rente på penger som stater låner av oljefondet. I krigsåret 2003 var den amerikanske statsgjelden det aller største investeringsobjektet for oljefondet, som

altså bidro med 35,4 milliarder kroner av oljeformuen. Fredsforsker Johan Galtung påpekte dobbeltmoralen i dette i sitt foredrag i Tromsø i februar med ordene «Heleren er ikke bedre enn stjeleren». I tillegg har Norge de fem siste årene bidratt med 150 soldater fra Telemarksbataljonen, radarutstyr, overvåkningsfly og en rekke andre midler til USAs okkupasjon i Midtøsten. Som takk for innsatsen er Norge nå i ferd med å etablere seg i irakisk oljesektor. Allerede i 2005 ble en samarbeidsavtale undertegnet mellom StatoilHydro og den illegitime regjeringen i Bagdad. Det Norske Oljeselskap har allerede startet virksomhet i kurdisk Irak, og StatoilHydro sies å vurdere oppkjøp av nettopp DNO. Det er skrikende dobbeltmoralsk at

Norge og StatoilHydro, som er rike fordi vi har greid å beholde nasjonal kontroll over vår egen olje, nå skal plyndre olje fra et land som sårt trenger midler til gjenoppbygging, og attpåtil er okkupert av vår såkalte allierte USA.

I tillegg til finansielle bidrag til krigen i Irak er Norge blant de flinkeste bidragsyterne til den blodige krigen i Afghanistan. En krig man ikke hadde dekning for i folkeretten, men som ble godkjent av FN da okkupasjonen allerede var et faktum. Invasjonene i Irak og Afghanistan har rasert begge land fullstendig, skapt grobunn for fundamentalisme og tatt livet av et enormt antall uskyldige mennesker. Okkupasjonsmak-

tens brutalitet har blitt synliggjort gjennom bilder og rapporter fra Abu Ghraib i Irak og Guantanamo på Cuba. Disse tilfellene er ikke tilfeldige overtramp, ei heller er USA og NATOs angrepskriger nødvendige tiltak for fred og sikkerhet. Tvert imot er de beviser på USA-imperiets vilje til å bruke krig og drap som midler til å nå sine mål. Hvor lenge skal Norge være med på denne ferden?

15. mars er det markeringer mot krig over hele verden, også i solidaritetsbyen Tromsø. Møt opp og vis solidaritet med folkene i Afghanistan og Irak. Ingen norske styrker til okkupasjonen av Afghanistan. Den irakiske oljen tilhører det irakiske folk.

PS portalen
<http://ps.uio.no>

Deppa og trett?

- Få hjelp på nett!

Se menyen Psykhjelpen

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø
Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere
sosiale, psykologiske og eksistensielle spørsmål.
Lag deg inn på <http://ps.uio.no>

m MAGASINET

ØLFEST » SIDE 16-17
KVINNESLAKT » SIDE 29
PSYKAID » SIDE 20

LEIAR

Inge Steine, Kulturredaktør

Kampen for tilværet

OM KULTURHUSET, SOM er finansiert av kommunen, overbyr Driv ved booking, kan ein forstå ein viss frustrasjon. Ein kan også setje spørsmålstegn ved dialogen aktørane mellom. Men, det følger ikkje at Driv skal ha einerett på visse typer band avdi det er eit studenthus. Det som verkeleg er problemet er pengesluket av ein leigeavtale huset har bygd fundamentet sitt på. Med kniven på strupen er det vanskeleg å vere det studenthuset i alle fall eg ser for meg. Eit hus studentane formar og bruker, kvar dag. Der ein kan boltre seg, kaste seg inn i prosjekt, engasjere seg, ta styringa. Sjå berre på Tvibit, på eit studenthus burde det vere like mykje liv og røre i mine auge. Men, problemet er jo at ein ikkje har råd.

DEN ØKONOMISKE SITUASJONEN tvinger huset i retning av å først og fremst vere ein konsert- og utestad. Det er her pengane ligg. Å ha studentrabatt er vel og bra, men det skil ikkje huset frå andre kulturtilbydarar når det gjeld innhald. Den store styrken til eit studenthus må jo nettopp vere at det skil seg ut. Her burde ein sjå at studentane formar innhaldet. Om ein fekk til det, hadde det ikkje vore noko problem om ein ikkje hadde dei heftigaste konsertane der. Det heile er eit spørsmål om pengar, og her kan kommunen komme meir på bana. Eit levande studenthus burde i høgste grad gagne byens kulturliv og kanskje kan ein også unngå at kulturkroner vert brukt mot kvarandre? Om fleire studentar brukte huset på dagtid, kunne kanskje cafédrifta dratt meir av lasset?

AT BEGGE INSTITUSJONANE dreg på store underskot er gammalt nytt. At Driv foreslår å flytte inn i Kulturhuset er meir oppsiktsvekkande. Kan verkeleg samanslåing vere løysinga? Eg trur ikkje det. Faren er at ein får ein lapskaus av eit hus som ikkje klarer å vere verken det eine eller det andre. Eit studenthus må først og fremst vere for studentane. Samtidig skal Kulturhuset sørge for ei bredde for alle delar av Tromsøfolket. Eg kryssar fingrane for ein betre leigeavtale og håper det vil føre til ein ny vår for begge hus.

80 år med øl

Helt i begynnelsen av Storgata finner vi et bygg med solid feste i Tromsøs historie. Det ruvende murbygget med den lett gjenkjennelige broen over Storgata huser bryggeriet som forsyner oss med gyldne dråper på boks, flasker og fat.

LOKALET SOM INNTIL 29. februar i 1928 var en gammel ølkjeller, har i 80 år vært en del av utelivsbildet i Tromsø, og forsikrer om at de i mange år fremover vil være en aktør å regne med. Selv om Mack har varslet flytting av hovedbryggeriet er Odd Harald Pedersen, daglig leder for Ølhallen, klar på at Ølhallen blir igjen i byen sammen med mikrobryggeriet.

— Selv om en del av driften vil bli annerledes, vil Ølhallen som pub være den samme som den alltid har vært og ligge der den alltid har ligget. Det som gjør Ølhallen til en så spesiell institusjon i Tromsø, er blant annet det faktum at om man ønsker å fukte strupen en dag i uken, la oss si en onsdag, så må du være tidlig ute. Ølhallen stenger nemlig serveringen klokken 17.00. Til gjengjeld får du, hvis du rekker det etter siste forelesning, valget mellom 16 forskjellige typer øl. Her finnes mørkt øl, lyst øl og blandet øl på tappetårn,

samt noen varianter på boks. I tillegg til dette er det månedlige smakeprøver fra mikrobryggeriet i etasjen over. Det vil si at hver måned er det en ny type øl som er spesiell utenom sortimentet. Bartenderene kan hjelpe deg å finne det ølet du trenger, ettersom de alle har spesialisert seg innenfor øllets mystikk og mysterier. Det er øl som står i fokus på Ølhallen, sier Pedersen.

— Det er det som er spesielt med Ølhallen. Vi kan øl. Spør du om rødvin eller hvitvin så har vi ikke peiling. Det er øl vi har greie på. For oss er vin uinteressant, det bryr vi oss ikke om.

MER ENN BARE PUB

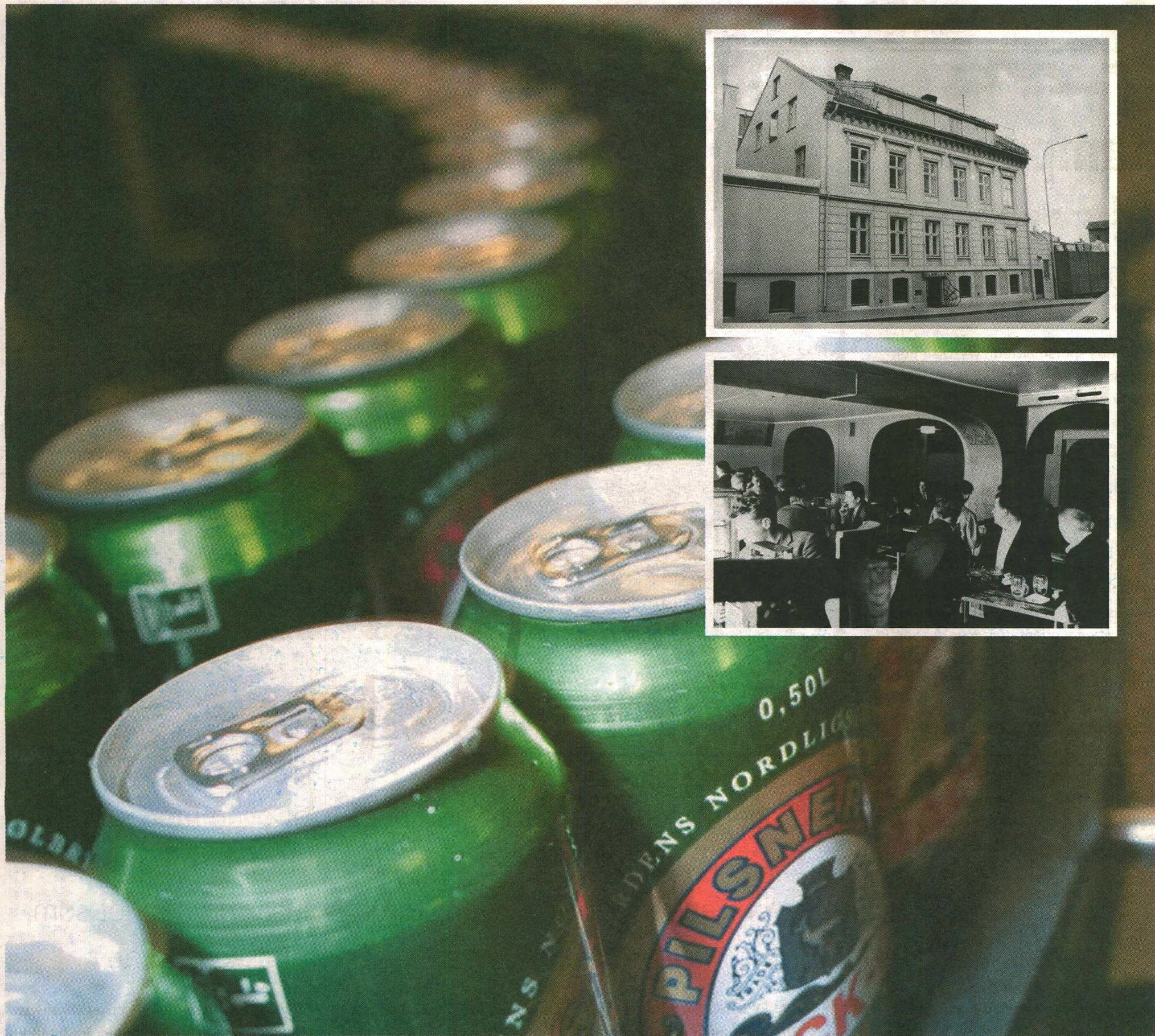
Den daglige bardriften er ikke det eneste Ølhallen livnærer seg på. De har også ansvaret for omvisningene på bryggeriet. Omvisningene går daglig fra mandag til torsdag og gir deg et innblikk i Macks produksjon og utvikling siden den gang det startet i 1877.

Dette vil være den delen av Ølhallens drift som vil bli mest forandret når Mack flytter vekk fra byen. Det som i dag er en omvisning i et aktivt bryggeri, vil når Mack har flyttet bli en omvisning i det som vil minne mer om et museum. Så har du lyst til å se hvor de produserer ølet du drikker anbefales det å melde seg på omvisningen mens det fremdeles er produksjon her.

Ølhallen leier også ut lokalet til firmaer og diverse grupper. De har hatt 40-, 50-, og 60-årsdager her og de har hatt dimmefester for øltørste militærgutter. Sistnevnte har de kuttet ut, det ble for mye bråk og lite inntjening. Men det er jo alltid mulig å forhøre seg om de er tilbøyelige til en linjefest eller lignende.

FOR EGEN MASKIN

Selv om Ølhallen blir profilert som Macks "egen" pub, betyr ikke dette nødvendigvis at det er Mack som styrer den.

I 2000 ble Ølhallen skilt ut som et eget aksjeselskap og i styret sitter blant annet en annen utestedseier, Harry Granås (Flyt, På Byen) for å sikre at Ølhallen blir drevet på samme grunnlag som andre utesteder i byen. Ølhallens inntekter kommer fra den vanlige bardriften, omvisninger, og vil trolig innbefatte salg av souvenirer når Mack flytter fra sine gamle lokaler. Som de fleste andre utesteder slet også Ølhallen økonomisk den første tiden etter at røykeloven trådte i kraft, men når det gjald respekten for forbudet roser Odd Harald Pedersen klientellet.

Jeg tror aldri jeg har vært borti en lov som har vært mer effektiv enn røykeloven. Kom det noen inn, satt seg ned og tok en øl, for så å tenne opp en sigarett så var det fire-fem stykker på ham med

en gang og slukket røyken. Folk hadde respekt for de nye reglene.

Når en pub som Ølhallen fyller 80 år, må man regne med at en stor del av klientellet på den store dagen er stamgjester. Og Ølhallen har en del stamgjester. Faktisk foreviger de noen av de mest stammete av stamgjestene og henger opp et innrammet bilde på veggen. Men etter hvert

— Jeg tror aldri jeg har vært borti en lov som har vært mer effektiv enn røykeloven

som Ølhallen trekker på årene, skjer det samme med klientellet. En naturlig konsekvens av dette er at flere av de eldste går bort.

Jeg kan ikke huske å ha gått i så mange begravelser som det jeg har gjort de siste

7 årene. Det er flere av de gamle stamgjestene som har brukt Ølhallen som er borte og det merkes spesielt på morgenbiten fra 9 til 12. Det er ikke mange ungdommer som er ute på den tiden.

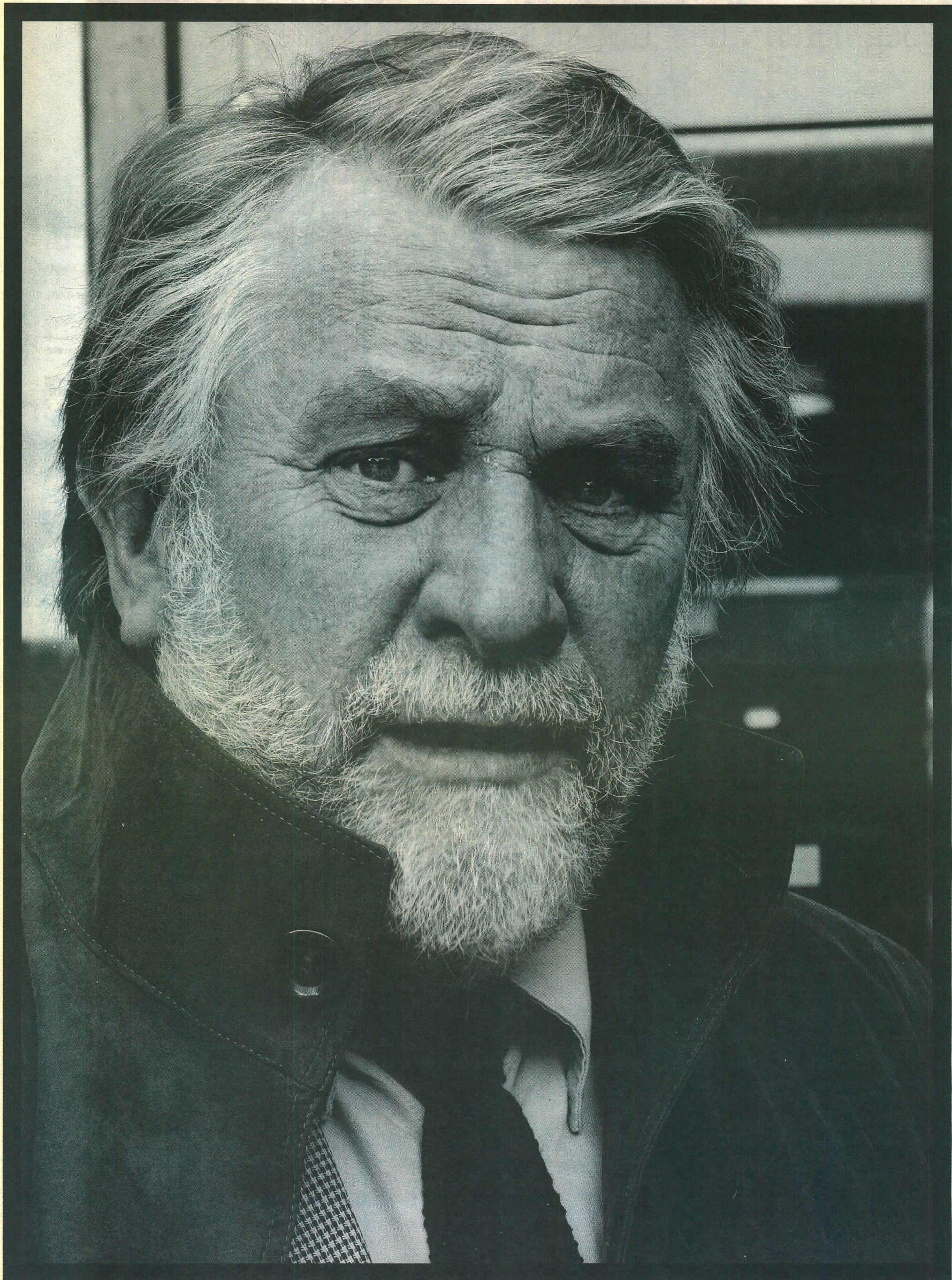
EN DEL AV HISTORIEN

På grunn av sin lange fartstid og tilknytningen til Mackbryggeriet er Ølhallen blitt en viktig del av Tromsøs historie. Siden den gang Ludvig Mack søkte om bevilling til å åpne Ølhallen for å tilby en plass hvor folk kunne få nyte sitt øl på en anstendig måte, har det skjedd flere forandringer. En av de største forandringene var kanskje når dametoiletet kom på begynnelsen av 70-tallet. For å få de mannlige gjestene til å gå med på dette, ble det istedetfor å bygge et toalett for

damene bygd et nytt toalett til herrerne, så kunne heller damene få det gamle herretoiletet.

Selv om bryggeriet nå planlegger å flytte ut fra byen, kan Tromsøs befolkning trøste seg med at de fremdeles vil ha Ølhallen. Plassen som er kjent langt utenfor Norges landegrensener som en av de viktigste plassene å besøke hvis man er i Tromsø, vil fortsette å levere et variert utvalg kvalitetsøl fra Mack til de som måtte ønske det. Forutsatt selvfølgelig at de har muligheten til å nyte det i stedets noe uortodokse åpningstid. Det gamle ordtaket vil leve videre i mange år fremover: "Du har ikke vært i Tromsø dersom du ikke har besøkt Ølhallen"

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET
FOTO: MARIUS HANSEN

— Jeg hater studentaviser! Men vi kan gjøre et forsøk.

Nordområde-optimisten

SOLVEGGEN UTENFOR TEORIFAGSBYGGET sammen med en av Norges mest fremtredende journalister. Han forteller at hans onkel var den første som foreleste ved Universitetet, og at han mener Nord-Norge er Norges fremtid. Jeg røyker sammen med Hans-Wilhelm Steinfeld.

- Jeg har 4 unger og har deportert dem alle til utlandet, begynner Steinfeld. Han er i Tromsø i forbindelse med Universitetet i Tromsøs utvekslingsdag 27. februar 2008, og skal inspirere unge til å reise ut.

- Det er klart at vi allerede ser at unge har begynt å ta globaliseringen på alvor. Problemet er at de reiser veldig ensopret, vanligvis til USA eller Australia. På reisen glemmer de begrepet filologi og hvor viktig fremmedspråk er. Det er forresten uhyggelig å se hvor lite realitetsorientert norske studenter er når de ikke lærer seg tysk. Dette med tanke på at Tyskland er vår største handelspartner. For eksempel kan Tysklands betydning i Europa illustreres ved at det tyske brutto nasjonalprodukt er større enn det franske og Storbritannias til sammen. Dessuten er det lett å lære tysk for oss som kan norsk. Tro meg, det er intet kommunikasjonsmiddel som er så uegnet til kommunikasjon som dårlig engelsk.

I forbindelse med sammenslåinger foreslått av Stjernø-utvalget er mange redde for de små språkmiljøene vil bli nedlagt. Hva mener du om det?

-Ingenting går ut over fremmedspråkene hvis studentene har vett i skolten til å velge dem. Pengene følger studentene. Derfor begynner det og slutter det med studentenes motivasjon. For eksempel kommer

perspektivene på Russland bare til å bli større og større, men antallet studenter som studerer russisk reflekterer ikke dette.

NORD-NORGE – NORGES FREMTID

To røyk sammen med Hans-Wilhelm Steinfeld. Han hutrer og påpeker hvor kaldt det er her. Jeg kontrar at det i det minste er sol og lurer på hva han mener om Tromsø og nordområdene. - Nordområdene er ikke bare Nord-Norges fremtid, men kongeriket Norges fremtid. Steinfeld fortsetter ved å peke på det han kaller de norske forsømmelser mot øst. - Siden 1992 har jeg påpekt behovet for at Norge må etablere en robust, nasjonal strategi i forhold til Russland i nord til hensyn for kongeriket. Likevel så vi ingen ny, robust strategi østover på 90-tallet, Bondevik II kom for sent med for lite, og det er først nå med Stoltenberg II vi har fått en forvaltningsplan for Nordområdene. Et annet dramatisk eksempel på hvem som ikke forstår betydning av å rekruttere folks om kan russisk, er Statoil. Statoil har virkelig vært en av de stores sinkene når det gjelder å forstå Russlands betydning. *De kom jo med på Sjtokman -utbyggingen?* At Statoil kom med på Sjtokman-utbyggingen kan beskrives ved et oversatt russisk uttrykk: God planlegging kan aldri erstatte ren griseflaks.

EN NY PRESIDENT

Tre røyk sammen med Hans-Wilhelm Steinfeld, og jeg vil vite hva han mener om Russlands neste president Dimitrij Medvedev.

- Det at Putin pekte på Dimitrij Medvedev som sin etterfølger ser jeg på som en løfterik situasjon. Det som er interessant med Medvedev er at han er den i Putins administrasjon som har

den klareste sivile profilen. Det som har vært helt klart er at de toneangivende kreftene i Putin-administrasjonen, selv om de har klart mye, ikke besitter det tankegodset som er nødvendig for å bygge det sivile samfunn. Demografikrisen alene forteller hvorfor det er nødvendig med en gjenoppbygging av det sivile samfunn. Den negative demografutviklingen skyldes to ting: fødselsrate og fallende levealder for russiske menn. Grunnen til at russiske menn dør er tre: De

— Nordområdene er ikke bare Nord-Norges fremtid, men kongeriket Norges fremtid.

røyker seg i hjel, de drikker seg i hjel og så har de tre jobber for å få endene til å møtes og da får man hjerteflimmer. Videre trekker kanskje Norges fremste Russlandsviter frem et interessant skrekksenario hentet fra ledeener av legeförening i Russland 2001. - I dag har russerne mistet en demografisk tilvekst på 10 millioner siden 1992, og forsetter det slik frem til 2011 mister de 20 millioner til. Jeg tror ikke det vil skje, men hvis det skjer snakker vi om tapstall på linje med andre verdenskrig. Russland trenger noen til å snu denne trenden.

I disse dager prates det mye i pressen om hvordan Putin har skjuppet inn grepet om massemedia i Russland. Hva mener du?

-Putin har ikke manipulert massemedia en millimeter mer enn det Gorbatsjov og Jeltsin gjorde, bare så det er klinkende klart. Fire røyk med Hans-Wilhelm Steinfeld, og nå begynner han virkelig å få blod på tann.

- Jeg er grunnleggende uenig med de som sier at Putin ved å utnevne Medvedev representerer noe farlig demokrati

underskudd. Mitt svar til de anklagende er som følger: Hvis og når Hillary Clinton blir tatt i ed som amerikansk president. Hvis og når? - Hvis og når, ja. Hvis det skjer kan vi rolig slå fast at 300 mill amerikanere fra 1989 til 2011, i 24 år har blitt styrt av en far og en sønn og en mann og en kone. Det er apriori og ipso facto formannsvelde, det er oligarki. Da er vi nødt til å stille spørsmålet: Hvis vi blant 300 mill amerikanere bare kan finne en far og en sønn, en mann og en kone

til å styre landet, er det grunn til å tro at det finnes strukturelle forklaringer på det? De strukturelle forklaringene i Russland er at Putin

har gitt det russiske folk forutsigbarheten tilbake.

UT AV DE STINKENDE BLOKKENE

En siste røyk med Hans-Wilhelm Steinfeld, og jeg vil vite hva han tror om Russlands fremtid.

- Den viktigste neste fasen i Russland vil bli boligbygging. På et stort møte før Dumavalget i desember i fjor sa Putin: Jeg skal trekke dere ut av de stinkende Krustsjov-blokkene. Prosjekt "det sivile samfunn" har følgende aspekter: målet er å snu befolkningsnedgangen. For å få det til å skje må det satses på boliger. Fremdeles lever folk på fastlønn i Russland i gjennomsnitt på 7 km² boligareal pr familiemedlem, det betyr at mor og far og to barn lever på 35 km² i Krustsjov-blokkene. Videre forteller Steinfeld at for å gå en lys russisk fremtid i møte må de få opp produktiviteten.

- Produktiviteten i russisk økonomi ligger i dag 30 ganger under Tyskland, og det er lite innovasjonsprosess i russisk økonomi. Den russiske intelligentsiaen er klinkende klar på

HANS-W. STEINFELD

HVA: Hans-Wilhelm Steinfeld besøkte Tromsø i forbindelse med Utvekslingsdagen til UiT 27.februar 2008.

- » Steinfeld er norsk journalist, historiker, forfatter og programleder med Russland som spesialfelt.
- » Steinfeld har studert russisk, samfunnsfag og historie i Bergen. I tillegg har han hatt studieopphold i Oxford og Moskva.
- » Han er spesielt kjent for sine intervjuer med Gorbatsjov og Jeltsin.

Kilde: Wikipedia

dette, og Dimitrij Medvedev desto mer. Derfor er det egentlig ikke så unaturlig og overraskende at Putin pekte på sitt alter ego, Medvedev. Medvedev skal gjøre det Putin ikke har klart å gjøre, nemlig å bygge det sivile samfunn.

INNOVASJON OG ØKT PRODUKTIVITET

Steinfeld avslutter med å vise meg noen bilder fra boliger på Kola-halvøya. Det er ikke noe pent syn. - Vi kan antageligvis selge norsk utbygging som en godt bevart forsvarshemmelighet til Russland. De har ikke peiling i hele tatt. Det er synd med tanke på at 80% av ubrukte naturressursene til Russland ligger nord for polarsirkelen. Men som jeg sa tidligere: Russlands utvikling som samfunn må alltid skje gjennom indre vekst. Det er en gammel sovjetvits som sier: Staten later som de lønner oss, og vi later som vi arbeider. I det øyeblikket Russland klarer å organisere arbeidere og får opp produktiviteten kan du skjøne det blir intern vekst. *Og hvis det skjer?* - Det går Russland en lysende framtid i møte.

TEKST: HELENE SKJEGGESTAD

FOTO: TORA ALEXANDERSEN

driv

BYENS TØFFESTE KONSERTSCENE!

Torsdag 13. mars
BJØRN BERGE

Haakonscene | 140,-/190,-

Lørdag 15. mars
**MOVING OOS
DULL BOY JACK
HELE DRIV**

HELE DRIV CC. | 50,-

Torsdag 3. april
**HOVEFESTIVALEN
KICK OFF TOUR med
TURDUS MUSICUS**

Haakonscene

Fredag 4. april
**PsychAid
SKA PATROL ++**

Haakonscene | 100,-/140,-

Torsdag 10. april
THE POSIES (US)

Haakonscene | 140,-/190,-

Fredag 18. april
SAMVIRKELAGET

Haakonscene | 140,-/190,-

Lørdag 19. april
**SUPERFAMILY &
FINGERPRINCE**

HELE DRIV CC. | 50,-

FASTE KONSEPT:

Tirs: rød&hvit
Ons: LilleLørdag
Babycafé

Fre: Quiz/Poker
Lør: Lørdagsdisco
Søn: Søndagspizza

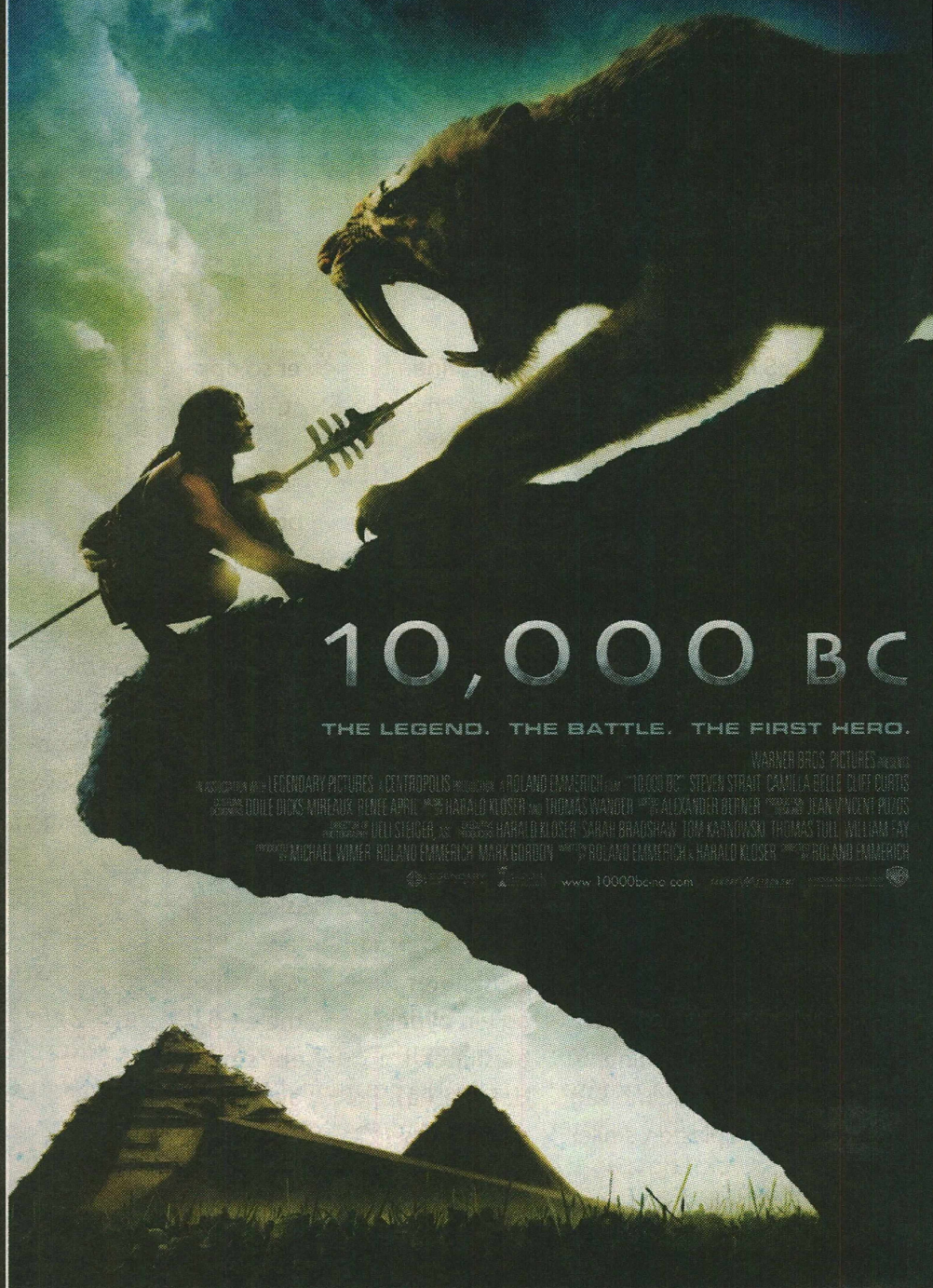
Offisiell mediepartner:

Forhåndssalg på nettsidene, drivs kafé og på Akademisk Kvarter, UB-kjeller UiT.

www.driv.no

FRA REGISSØREN AV
INDEPENDENCE DAY OG THE DAY AFTER TOMORROW

10,000 BC

THE LEGEND. THE BATTLE. THE FIRST HERO.

WARNER BROS. PICTURES PRESENTS
A LEGENDARY PICTURES / CENTROPOLIS PRODUCTION A ROLAND EMMERICH FILM "10,000 BC" STEVEN STRAIT CAMILLA BELLE CLIFF CURTIS
CASTING DOLE DUCKS MIHAILUK RENE APRIL MUSIC BY HARALD KLOSER AND THOMAS WANDER COSTUME DESIGNER ALEXANDER BERNER PRODUCTION DESIGNER JEAN-PIERRE PLOOS
EXECUTIVE PRODUCERS DILLI STEIGER PRODUCED BY HARALD KLOSER SARAH BRADSHAW TOM KARNOVSKI THOMAS TULL WILLIAM FAY
WRITTEN BY MICHAEL WINTER ROLAND EMMERICH MARK GORDON DIRECTED BY ROLAND EMMERICH HARALD KLOSER ROLAND EMMERICH

Lei bil i påsken og
opplev MYE mer!

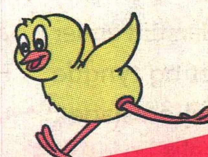
**Som student i Tromsø får du 35 %
rabatt på våre påskepriser!**

Telefon 907 49 000

Oppgi avtalenr. T083904 ved bestilling.

www.avis.no

AVIS

We try harder.

Leikande presangmakar

Johan Harstad liker demonstrantar, playmo og å lage presangar til lesarane sine.

HAN SJARMERAR OG forvirrar, særleg i samtale med Winterwold. Ein leiken duo lokkar fram lat-terkuler frå salen. Meir leik skal det bli. — Det finnes to typer mennesker, dei som likte lego når dei var små og dei som likte playmobil, sler Harstad fast. Legomenneska er fornuf-tige og ender gjerne opp som til dømes ingeniørar. Dei som sverga til playmo studerer klart lengre enn dei fleste, helst på hum.fak og har ein tendens til å leve av statsstøtte, skal ein tru forfattaren. — Eg lekte med playmo til eg var 13. Dei siste åra måtte eg trekke for gardinene, det blei flaut om naboane såg deg kravle rundt i plasten, smiler Harstad.

Førebuinga var det beste. — Eg vart aldri ferdig med å setje opp og klar til å leike, seier Harstad. Figurane måtte set-jast i rett vinkel på rett stad. Winterwold dreg parallellen frå playmoverda til forfattarvir-ket og Harstad seier seg skjønt enig. Forfattaren tenker tilbake på tida som søppeltømmer og utdjupar: — Frå deira synspunkt sit eg nok framleis og leikar på golvet. Men kva skal ein seie, ein treng folk til å skrive litteratur og ein treng folk til å plukke søppel. Harstad tykkjer det er stort å få ei bok trykt, men førebuinga er framleis best. — Eg gler meg til å setje meg ned og lese. Men, det ender alltid opp med at eg ser kjapt over, set boka i hylla og går for å sjå dagsnytt.

STREKK SEG LANGT

—Eg kan bruke dagar med for-størrelsesglas for å sjå på ulike skrifttypar, røper han. På bordet ved sida av ligg ein stabel bøker, forfattaren løfter ei av dei opp mot øyret og bøyer seg fram mot mikrofonen. — Hør, sier han, bler raskt gjennom arka og stirrar ut i lufta. — Denne er litt dårleg trykka. Harstad greier ut om papirkvalitet og tyngde før han går over på omslaget.

— Grunnen til at eg er so opp-tatt av cover og rett struktur er ikkje snobberi, seier han og sam-anlignar det heile med å gje ut musikk. — Ein lagar presangar, om enn slike ein kjøper til seg sjølv, dermed vil eg at det skal vere ein heil pakke, ein heilskap. Estetikken er ein del av greia, forklarar Harstad.

Winterwold trekk fram Radioheads album *Kid A*, der eit lite hefte ligg skjult i coveret. — Det er slike overraskelsar eg likar, men produsentane hatar. Dei tilfører ein ekstra kostnad og ein øydelegg gjerne eit par maskiner i prosessen, smiler Harstad. På framsida av sin siste roman *Hässelby* har han sett inn parateksten "demonteringen har begynt" og Winterwold vil vite kvifor. — Litteratur nærmar seg stadig filmen. Ein kan sjå på det som eit slogan eller ein undertittel, forklarar Harstad. Illustrasjonen på framsida avbilder nøkkelscener i roma-nen, men Harstad vedgår han også skreive inn ein del scener for å få det til å passe med illus-trasjonen. Innsida av omslaget er fylt til randen av små tekstar. Sjølv om dei ikkje er med i roma-nen direkte blir dei ein del av pakka Harstad pratar om, som paratekst.

Gjennom sitt forfatterskap har Harstad bevega seg frå dei heilt korte tekstane til mursteinar på over 600 sider. — Når eg var 16 ville eg vere ein krysning av Jan Erik Vold og Jim Morrison med eit lite innslag Obstfelder. Heldigvis vart eg ute av stand til å skrive lyrikk og gjekk over til kortprosa, forklarar Harstad lett ironisk. Ei samling av desse korte tekstane vart til *Herfra blir blir du bare eldre*, forfattaren var 22 år. Deretter har det berre gått ein veg. — Eg har aldri hatt noko forhold til noveller, dei sluttar alltid når ein byrjar å bli glad i dei, understrekar Harstad. Likevel vart neste bok ut ei novellesamling i form

LITTERATEN: Johan Harstad i livleg samtale med Morten Winterwold.

av *Ambulanse*. At romanar sel betre er ein kjent sak, men etter å ha diskutert med forlaget er Harstad glad og stolt over at ein hald på integriteten. — Det hadde vorte ein fislete roman, sier han.

— Eg trur nok ønsket om å skrive romanar har vore der heile vegen, seier Harstad. Men, først med *Buzz Aldrin, hvor ble det av deg i alt mylderet?*, følte han seg klar. Sjølv vurderer han arbeidet med ein 600-siders roman og ei novellesamling som ganske likt. Komplexiteten er den same. Harstad ser ikkje nokon verdiskilnad mellom ulike sjangrar, men fordelene med romanar er at ein har større rom for å putte inn kva ein sjøl vil. Likevel, romanskivinga tok på. — Etter Buzz tenkte eg at eg aldri kom til å skrive meir, eg hadde ikkje

noko språk igjen, forklarar han. Heldigvis slo det ikkje til og fjorårets *Hässelby*, der forfatta-ren går laus på Albert Åbergs liv som vaksen, tok landet med storm.

POPULÆRPOLITIKK

Samfunnsengasjementet er sterkt hjå Harstad. Han trur demonstrantar alltid vil vere i vegen, men at dei er nødvendige. — Eg trur me vert utruleg lei oss når siste demonstrant ruslar heim med skiltet sitt, seier han. Sjølv minnest han ungdomsskulen og vidaregåande då han var sikker på at hans genera-sjon skulle reise kjerringa. No ser han at folk strekk seg til støtte og fakkeltog og vedgår at han ikkje har delteke i demonstrasjo-nar sidan Frankrikes atomprø-vesprenging i '94. — *Hässelby* peikar også tilbake på meg sjølv,

seier Harstad, som grunnar over si eiga rolle som forfatter. Han spør seg om han er feig eller om bøkene bidreg på noko vis. Harstad vektlegg ubehag ved kulturen som sentralt og legg til: — Mitt interessefelt vil alltid vere meir på personane enn partia. Populærkulturen får han uansett aldri nok av og han nyt å ha tid til å få med seg so mykje som forfatter. — Eg får so mykje igjen av konsumet at eg må kanalisere det ut på ein måte, smiler Harstad. Så er då også bøkene hans fulle av refe-ransar. — Eg vel grupper som passar til romanen og karakte-rane. Albert Åberg høyrer på The Police. Det er trygt, men med litt snert.

TEKST: INGE STEINE

FOTO: MARIUS HANSEN

KOMMENTAR

Tekst: Frithjof Eide Fjeldstad

Gud er homo

Jeg glemmer aldri den dagen da Theis Salvesen, selveste sognepresten i Valle kommune (Aust-Agder), kom bort til meg og sa litt alvorlig:

–Frithjof, tobakk e et nydelig kryddå. Du må ældri slutte å røyge!

Valle er ei lita bygd, forholdsvis isolert fra den globale utviklingen. Bakgrunnen for mitt opphold i dette snevre lokalsamfunnet var en videregående utdanning innen jazz og folkemusikk – en landslinje som nærer bygda med et rikt kulturliv. Skolen holdt et meget høyt nivå, både faglig og strukturelt, og elevene sørget for en sunn gjennomstrømming av verden utenfor. En dag slo daværende statsråd Kristin Clemet lås på bevilgningen og takk og farvel til den institusjonen – skjønt, nå er det en ren gull og sølvsmid-skole (med fokus på filigransteknikk). Poenget her er at når en sogneprest av dette kaliber kan virke i en såpass trang og fordomsfull bygd som det tradisjonelt sett her er snakk om – da har det skjedd en utvikling, en positiv som sådan. Det bar budskap om håp: slutt på kirkens fordømmelse, slutt på storsamfunnets moraliserende pekefinger – ja til mangfoldet. For første gang i mitt liv ble kristendommen noe jeg kunne tenke meg å relatere meg til i en åndelig forstand, for deretter å fortsette tidenes største snuoperasjon igangsatt av denne kirkens mann, Salvesen – sogneprest Salvesen. Fra en hyklerisk konservativ kirke og overflatisk ungdomsprester til et veridipluralt religionssamfunn – hvor skriftens dogmatikk og utdaterte blindhet skulle vike for opplysning og en hensiktsmessig kristendom, tilpasset en moderne tid. Det høres fint og svulstig ut. Ren Utopi? Kanskje.... Min åndelige nærhet til kristendommen ble med denne ene gangen, men min respekt for sognepresten har vokst (til tross for at hans niese er vokalist i Surferosa).

For konklusjonen her er at den eventuelle Gud ikke er noen konstant eller en sneversynt mann. Det må være/er en skikkelse/et fenomen som tenker stort og bredt og følgelig tar handling. Herrens veier er uransakelige, sier mange av oss. Kanskje det er fruens veier som er uransakelige? Og kanskje er de ikke uransakelige. Veiene ligger rett fremfor oss, men vi er for blinde til å se dem, gå på dem, ransake dem. Vi snur oss vekk og legger fartsdumper, fordømmer og fornærmer. Slik er vi alle i hop. Men Gud holder meget av mangfoldet og skaper veiene: homofile, heterofile, jøder, islamister, buddhister, hindu, han, hun, hin, sorte, gule, hvite, røde (du kjenner sangen). Om vi ser på hvilke av Guds veier som er mest utsatt for piggmatter blant menneskets mangold, tror jeg ærlig talt at hun må være en svart og lesbisk kvinne, og i hvert fall ikke Kristin Clemet. Amen!

SNUOPERASJON: Ola Rokkones har leia Latinfestivalen fra underskot til overskot og publikumsrekord.

Norges største

–Nå er No Siesta Fiesta Norges største latinfestival, sier en storfornøyd festivalsjef Ola Rokkones.

ÅR KLARTE FESTIVALEN No Siesta Fiesta, i motsetning til en rekke andre festivaler i Norge, å snu underskuddet fra i fjor til overskudd i år. Ola Rokkones jobber med å få fullstendig oversikt over antall besøkende, men så langt er tallet 3959. Det er en økning på mer enn 50% fra i fjor.

— Jeg er veldig fornøyd over at vi klarte det hele uten hjelp utenfra i form av tilreisende artister. Festivalen har bred appell, fordi vi har både dansekurs, konserter og klubber på kveldene. Vi rekrutterer nye folk hele tiden. Det er

lett for folk å bli med, enten de har festivalpass eller ikke, sier han. Mange av arrangementene under årets festival var også gratis, bl.a. klubbkonseptet rundt omkring på flere utesteder i byen, fortsetter han.

Utestedene nøt godt av festivalens store publikumsmasse og samtidig fikk festivalen benytte dem som konsertsted. Dessuten viser overskuddet at festivalen er økonomisk solid, hvilket er et godt signal til sponsorer. — Vi har mange gode samarbeidspartnere i Tromsø, sier han.

Til neste år blir det ifølge festivalens nettside hovedfokus på Brasil og gjenreisningen av Tromsø som Nordens Rio de Janeiro. — Vi skal følge samme oppskrift, men med flere samarbeidspartnere og enda mer sexy program. Vi skal bli bedre på alle måter, og bli kvitt enkelte barnesykdommer, avslutter Rokkones.

TEKST: TRYGVE SØRENSEN

FOTO: TORA ALEXANDERSEN

INSOMNINA REDDET

Etter mye om og men er det klart at Insomnina-festivalen har fått på plass en midlertidig løsning likevel, etter at festivalen ble truet av nedleggelse da kommunen vegret seg for å støtte den med midler. Kommunal støtte var et av hovedkriteriene for Norsk kulturråds støtte, og selv om Fylkeskommunen økte

bevilgningene fra 25.000,- til 40.000,- så hele festivalen ut til å ryke. Det har nå løst seg, ved at kommunen økte fra 25.000,- til 60.000,- og festivalen ligger nå på omtrent det størrelsesnivået de trenger å ligge på for å kunne gjennomføre festivalen. Det er imidlertid usikkert om det er snakk om en permanent og langsiktig økt støtte eller om festivalen også neste år må kjempe for å få de nødvendige midlene.

Fester for livet

- Hovedmålet er at det skal bli en fin kveld, forteller Håvard Bolstad, konsertansvarlig i Psychaid. Det skulle vel bare mangle når psykologistudentene arrangerer konsert.

PSYKOLOGISK KAMPANJE: Ska Patrol er ett av bandene som skal spre glede. Åse Johanne Sørli, Håvard Bolstad, Siri Eliassen og Line Mikkjelborg (ikke tilstede) står bak.

FREDAG 4. APRIL braker det løs med konsert til inntekt for Landsforeningen for etterlatte ved selvmord (LEVE) på Haakon scene på Driv. Konserten er avslutningen på årets Psychaid-aksjon som arrangeres av psykologistudentene over hele landet. Tre band står på scenen for anledningen: Pristine, Ska Patrol og Anders & The Band of Volunteers. I tillegg skal DJ Robzilla avslutte kvelden med funky dansbar musikk. Alle stiller opp gratis. — Jeg tror de syns det var en bra sak som det var verdt å stille opp for, forteller Bolstad. — Vi har møtt utrolig mye velvilje i forhold til

prosjektet både fra bandene og fra Driv.

MUSIKK FOR ENHVER SMAK

Alle tre bandene er mer eller mindre nye håpefulle på musikkfronten innenfor ulike sjangre. Pristine har holdt på noen år og spiller moderne rock. Ska Patrol har holdt på minst like lenge og har med sin polar-ska fenget Tromsøpublikummet ved flere anledninger, for eksempel på Buktafestivalen sist sommer. De blir ofte beskrevet som en musikalsk lykkepille og det kan jo passe bra på nettopp denne konserten. Ferskeste gutt i klassen er kanskje Anders

& The Band of Volunteers med sin poprock. De to sistnevnte bandene har visstnok plater klare innen året er omme. — Vi har prøvd å finne musikk som passer for enhver smak. Alle som kommer skal finne noe de liker, sier konsertarrangøren.

Han lover en trivelig kveld til tross for at temaet for aksjonen er ganske alvorlig.

— Konserten skal ikke handle om temaet. Det skal være en fest, der inngangspengene går til en god sak.

LEVE

Pengene fra årets aksjon går til LEVE, en organisasjon som

jobber for å ta vare på de som er igjen når noen velger å ta sitt eget liv. Mange av disse sliter med sjokk, forvirring og mange ubesvarte spørsmål. I følge organisasjonens nettsider, er den beste hjelpen disse etterlatte kan få, et møte med andre mennesker i samme situasjon. LEVE tilbyr blant annet slike møter. Det forekommer ca. 500 selvmord pr. år i Norge, ifølge organisasjonen.

ÅRLIG TRADISJON

Både Psychaid og konserten er en årlig tradisjon. Aksjonen ble arrangert første gang i Oslo og har sakte, men sikkert, spredt seg

til alle de fire universitetene som utdanner psykologer i Norge i dag. I løpet av uken før konserten skal de blant annet gjennomføre fagdager og sende ut bøssebærere på jakt etter potensielle givere. Aksjonen drives på ren frivillig basis. — Målet er å samle inn mer enn i fjor, det vil si mer enn 500 000, forteller Bolstad. Han understreker også at når det er en så god sak er det verdt å jobbe for at den skal vokse, selv om man ikke får betalt.

TEKST: SIRIN STORJORD OVESEN

FOTO: MARIUS HANSEN

FRA VENSTRE MOT HØYRE: Bakre rekke: Erik Sveberg Dietrichs, Helge Knudsen Harr, Christian van den Heuvel, Espen Sanden, Jørgen Schei, Kasper Kavli Øvsthus, Yngve Åkre, Christian Kjellmo. I front: Erling Rosenstrøm, Tåmmas Pahr

Ultralyd på Bergensturné

KORHELG. ORDET HAR en fornemmelse av noe tørt, man enser eimen av domkirke og pikekor som synger julen inn i en svært pensjonistvennlig atmosfære. Et slikt arrangement var det Ultralyd, medisinstudentenes mannskor, skulle delta på i Bergen den første helgen i mars.

Uten helt å vite hva vi gikk til, møtte Ultralyds ti utsendte opp på Langnes litt før kl. seks fredag morgen. Vår eminente leder Espen hadde ordnet Ultralyds første turné siden gjenoppstandelsen i høst. Vanlig prosedyre er visstnok at man blir invitert til slike treff, men når man holder til i vår del av landet nytter det ikke å være beskjedne, så vi inviterte like godt oss selv. For å sikre at Ultralyds ærverdige navn atter en gang skulle bli kjent rundt om i landet nøyde vi oss ikke med å dra i luftlinje til Bergen, men tok turen innom Bodø, Trondheim og selvfølgelig Ålesund. Dette gav oss muligheten til å få en solid overdose av både koffein og antioksidanter gjennom SAS' servering og påfyll av gratis kaffe på hver av de 4 strekningene.

Vel framme i Bergen startet vi vår byturné på det minst fremmede stedet i byen, Haukeland sykehus. Vi merket fort at vi var et eksotisk innslag med våre røde toppluer, som Erling har fått spesiallaget hos en strikkekone i Kaukasus, og vår utilsiktede aggressive fanebæring. Etter flere nestenulykker med fanen, fant vi endelig scenen i inngangspartiet av sykehuset hvor vi

så at kulturavdelingen hadde laget store plakater for å annonsere vår turné. Da Erling presenterte oss var det derfor veldig greit at han minnet publikum på at det er sanggleden som er vårt sterkeste fokus. Denne sanggleden resulterte i framføring av tre sanger før vi fant oss et kollokvierom, der vi åpnet noen øl og begynte å øve.

Lørdag morgen ble alibiet for turen sparket i gang på Norges Handelshøgskole litt utenfor byen. Vel framme la vi fort merke til at uniformer er en svært viktig del av korlivet. Disse uniformene dekorerer med flest mulig buttons, eller butoner, som det heter på fagspråket og trenger ikke være spesielt pene. Ultralyds representanter var unisont enige om at dette var en kultur vi ikke ville ta del i og bar våre flotte, kaukasiske luer med større stolthet enn selv BI-guttene fra Oslo bar sin obligatoriske sleik. Dette standpunktet sprakk noen minutter senere da damekoret fra samme osloskole ville gi oss sine butoner.

Korhelgen startet med matiné, som betyr at alle korene skal synge for hverandre. Selvfølgelig ligger det prestisje i å komme greit ut av dette. Etter å ha fått prestasjonsangst langt ut i både tær og fingre de første timene, var det vår tur til å opptre. Deler av angsten forsvant etter at Erling hadde presentert oss på en så sjarmerende måte at vi fikk trampeklapp før vi åpnet med You Shook Me All Night Long (AC/DC). Dette ga oss en pangstart og da Tåmmas spilte en solo under det siste refrengtet

på sitt fantastiske medbrakte instrument (en blanding av munnspill og keyboard), hadde vi sjarmert oss inn i kormiljøet. Etter at vi hadde fullført opptredenen med Get Around (Beach Boys) og Det vackraste (hun svenske), startet den mindre seriøse delen av helgen som foregikk i kjelleren. Alle de lokale korene og andre studentforeninger hadde her hybler med tilhørende ølutsalg. Dette førte til atskillige sammenkomster mellom korene og improvisasjoner over forskjellige sanger. Kvaliteten dalte i takt med bevisstheten og festen varte til fuglene kvitret. Derfor maktet ikke samtlige (inkludert undertegnede) å møte opp til neste morgens overraskelse, som visstnok skal ha vært en utrolig artig opplevelse. Ettersom alle andre enn denne udugelige gjengen kom seg opp, ble det fare for splid i koret og det gikk så langt at utbrytergruppen Ekko-cor så dagens lys. Dette koret fikk riktignok veldig kort levetid, da det aldri fikk mer enn ett medlem. Senere på søndagen bar turen igjen til NHH og Ukenrevy, før man igjen satte kursen for hyblene og gjentakelse av forrige natts program. Natta kulminerte i en sildefrokost, før vi med blylodd på øyelokkene satt kursen mot flyplassen mandag morgen.

Jeg tror jeg snakker på vegne av hele Ultralyd når jeg sier at korhelg på mange måter er et spesielt fenomen, som frister til gjentakelse, men kanskje bare på årlig basis.

TEKST: ERIK SVEBERG DIETRICHS

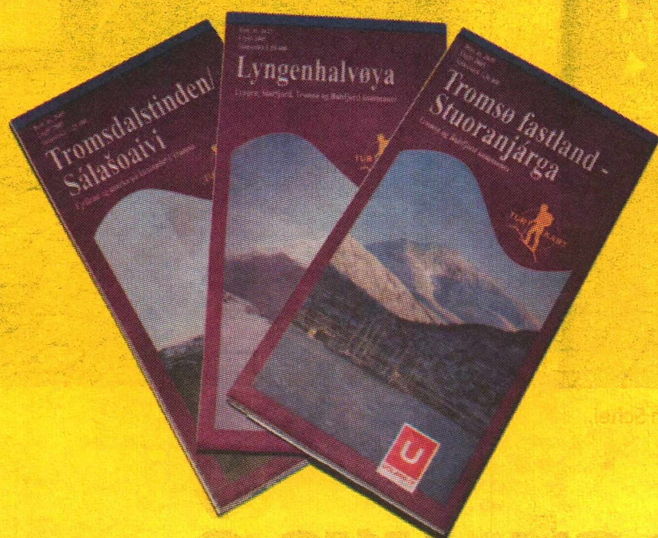
FOTO: ERLING ROSENSTRØM

Påskeklar?

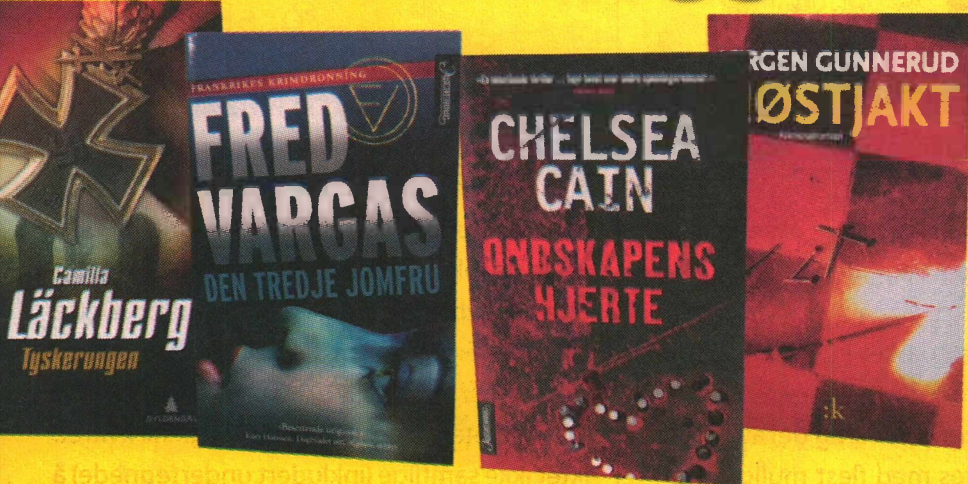
Har du fiksa lydbok til bilturen?

- kart til skituren?

- krim til solveggen?

- spill til skitværet?

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L
www.ak.uit.no tlf 776 44 920

GATEWAY COLLEGE
Norske høgskolestudier i utlandet

Delstudier i utlandet

UNGDOMSSOSIOLOGI I CALIFORNIA

Nå har du mulighet til å studere *Ungdomssosiologi* i California. Gateway College tilbyr i samarbeid med Høgskulen i Sogn og Fjordane sosiologistudier i Santa Barbara. Faget har som hovedmål å gi økt kunnskap om ungdom sine oppvekstvilkår i et samfunn preget av mangfold og raske forandringer. Sentrale temaer er ungdom i relasjon til utdanning, arbeidsmarked, kjønnsroller og ungdomskulturer. Undervisningen foregår på norsk og engelsk, og gir deg 30 studiepoeng. Studiet passer for deg som vurderer eller er i gang med en utdanning innen sosiologi, eller ønsker å innpasse faget som frie studiepoeng i din Bachelorgrad.

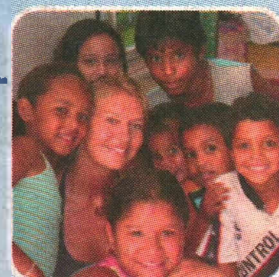
Ønsker du brosjyre, send kodeord **USOS** navn, adresse, postnummer til 2223

INTERNASJONALT SOSIALT ARBEID I BRASIL

Ønsker du å arbeide med mennesker i en utsatt livssituasjon, samt lære hvordan du kan bidra til å forebygge, løse eller redusere sosiale problemer? Da kan studiet *Internasjonalt sosialt arbeid* i Salvador i Brasil passe for deg. Salvador er kontrastenes by, en pulserende tropisk storby som byr på mange muligheter for de ressurssterke, og mange utfordringer for tusenvis av andre. Gateway College tilbyr dette studiet i samarbeid med Høgskulen i Sogn og Fjordane. Du kan velge om du vil ta ett eller to semestre i Brasil, men tar du ett år kan du studere videre i Norge for å fullføre en Bachelorutdanning innenfor enten Sosionom, Vernepleier eller Barnevernspedagogikk.

Ønsker du brosjyre, send kodeord **SOS** navn, adresse, postnummer til 2223

INTERNASJONAL PROSJEKTSTYRING PÅ ZANZIBAR

Gateway College tilbyr i samarbeid med Høgskolen i Telemark det spennende studiet *Internasjonal prosjektstyring*. Studiene foregår på Zanzibar som er et ypperlig sted for å utforske afrikanske utviklingsspørsmål gjennom å se sammenhengen mellom kultur, samfunn, strategi og ledelse. Faget gir deg også innblikk i teorier og perspektiver innen organisasjon og ledelse, i tillegg til at du får innsikt i global forståelse generelt, og i Øst-Afrikakunnskap spesielt. Undervisningen foregår på norsk og gir 30 studiepoeng for ett semester. Studiet passer for deg som vurderer eller er i gang med en utdanning innen Utviklingsstudier eller Afrikakunnskap, eller for deg som ønsker å jobbe internasjonalt eller med bistandsarbeid. Internasjonal prosjektstyring kan søkes innpasset som frie studiepoeng i norske Bachelorgrader.

Ønsker du brosjyre, send kodeord **SAMFUNN** navn, adresse, postnummer til 2223

www.gatewaycollege.no

Sjekk vår nettside for mer informasjon om disse fagene og andre studietilbud med Gateway College

Studiestart høst og vår. Støtte fra Lånekassen kr 41 700 per semester.*

*Studenter har rett på støtte fra Lånekassen fordi de blir tatt opp på en Bachelorgrad ved en av høgskolene vi samarbeider med. Høgskolene har det faglige ansvaret for studiet, inkludert eksamen på studiestedet. Studiene inngår i norske høgskolegrader.

Samarbeidspartnere:

Høgskolen i Telemark

STUDENTVALG

- Bruk stemmen din!

Studentstyrevalget går fra **1. – 9. april**. Alle registrerte studenter ved Universitetet i Tromsø har stemmerett. Studentstyret er studentenes høyeste valgte organ og står blant annet for semesteravgiftsfordelingen på over 2 millioner kroner.

Sosial Liberal liste

- Ja til Kaffebønna
- Grønt universitet
- Bedre karriereveiledning
- Styrke forskning og fag

Kontakt Tore: 970 36 354

AUF

- Studentoffentlighet
- Læremiljø
- Helse
- SiTø for studenter

Kontakt Kristine: 970 36 354

Moderat liste

- Garanterer at Kraft får penger til å bygge et treningstilbud som dekker *studentenes behov*.
- Skal gjøre Universitetet synlig i arbeidslivet. Vi vil sikre studentene *relevant* arbeid etter studiene.
- Skal være "vaktbikkja" studentene trenger i fusjonsprosessen, studentene skal *ikke* bli den tapende part.
- Garanterer at Samskipnadens billigste middag-alternativ ikke skal overstige *39 kroner*.

Kontakt Andreas: 970 36 354

SSL

- Politisere studentpolitikken ved å blant annet sette internasjonale saker på dagsorden.
- Arbeide for et sterkere mangfold i akademia.
- Tydeliggjøre og legitimere studentdemokratiet – knytte tettere bånd med den jevne student.
- Oppnå sterkere studentrepresentasjon i Samskipnaden og et miljøfokusert universitet.

Kontakt Frithjof: 480 98 388

Kort prosess

Etter tre kampar var turneringa over. Sigeren vart banketten.

FREDAG 29. FEBRUAR og laurdag 1. mars gjekk studentmesterskapet i handball og basketball av stabelen. Nærare 400 studentar strøymde til Bergen frå det ganske land. Tromsø og TSI stilte med to damelag og eit herrelag i handball utan å nå heilt opp. Alle lag rauk ut av gruppespelet etter ein siger og to tap kvar. Men, det var nære på. Ina Olsen kan fortelje at hennar lag vart slått ut på målforskjell. — Me hadde to greie kampar og ein heilt ræva. Me var uheldige og tapte første kampen med to mål, seier Thomas Olsen. Leiaren for handballgruppa på TSI er klar i sin sak: — Det kom for brått på, og me var ikkje godt nok forbedret, seier Thomas Skånes. Han trur Tromsø laga tok for enkelt på det. Til vanleg spelar dei fleste i divisjonar der nivået er høgare. Dermed senkar mange skuldrane når det er klart for studentcup, forklarar Skånes. Rett sagt kom herrelaget på tredjeplass forrige gong. — Når me såg på dei andre laga, burde me ha klart ein andreplass, hevdar Skånes.

RASKT OVERSTÅTT

Etter at alle laga vart slått ut fredag, vart det ei lang helg i Bergen. — For dei som vart slått ut vart det litt kjedelig. Eg snakka med folk frå Stavanger og Trondheim som også var misnøgde, seier Ina Olsen. Under tidlegare mesterskap har

det vorte arrangert B-sluttspel, slik at alle fekk spele både fredag og laurdag. — Då slapp ein reise over heile landet for kun tre kampar, sukker Skånes. Christian Sørensen frå handballgruppa Norges Handelshøgskules Idrettsforening står på arrangørsida og er merkam på problemstillinga. — Det kom rett og slett av at me ikkje hadde hallkapasitet, forklarar Sørensen. Han er heilt enig i det burde vore fleire kampar. — Ideelt sett skulle me gjerne hatt meir tid per kamp også, legg han til. Studensamskipnaden i Bergen (SiB) har stilt hallar til disposisjon gratis og Sørensen meiner dei ikkje på nokon måte kan lastast for stor pågang. Tvert om er han særst godt nøgd med samarbeidet med SiB.

FESTLIG

Om det ikkje gjekk so bra sportsleg for Tromsø laga, er studentmesterskapet meir enn kampar. — Det er ein grunn til at det ikkje er kampar på søndagen, seier Ina Olsen. Ho tykkjer det er moro å møte studentane frå dei andre laga og vedgår gladeleg at det blir endel festing. — Cupen er først og fremst ei sosial greie, legg Skånes til før han fortset: Sjølv om me tapte turneringa, vant me nok banketten!

TEKST: INGE STEINE

FOTO: SEAN MELING
MURREY/STUDVEST

Fyrer opp festen

Feststemte trøndarars vinn prisar, tar over radioen og er klare for Driv.

FRÅ ALARMPRIS TIL DRIV: Moving Oos kjem til Driv 15.mars og er klar for fest.

INGEN AV OSS hadde trudd det, seier Tom Kenneth Alte. Han er perkusjonist og manager i Moving Oos, som fekk Alarmprisen for årets nykommar. — Me var på speling i Haugesund, satt backstage og såg det på nett, utdjupar Alte, som rettar ein stor tak til arrangørane for all champagnen. Han ser at prisen har ført med seg fleire spelejobbar og gjort arrangørar meir trygge på å booke dei. At dei i tillegg vart nominert til Spelemannsprisen har nok heller ikkje skada. No ventar Tromsø og Driv. Bandet er musikalsk rotfesta i 70-talet og har fått ord som feelgood og partyrock slengt etter seg.

Moving Oos er ikkje som alle andre band, dei fekk tidleg stempelet superband. Ikkje so rart når det dreier seg om eit Trondheimskonglomerat med medlemmar frå band som Cadillac, The International Tussler Society og Dadafon. Sjølv er Alte med i Null\$katte\$nylterne. — Eg sit og styrer saueflokken, og er turnéleiar når me er ute og reiser. Det er litt av ein kabal, ler Alte. Sjølv om medlemmane har sine egne prosjekt, kan Alte fortelje om harmoni internt.

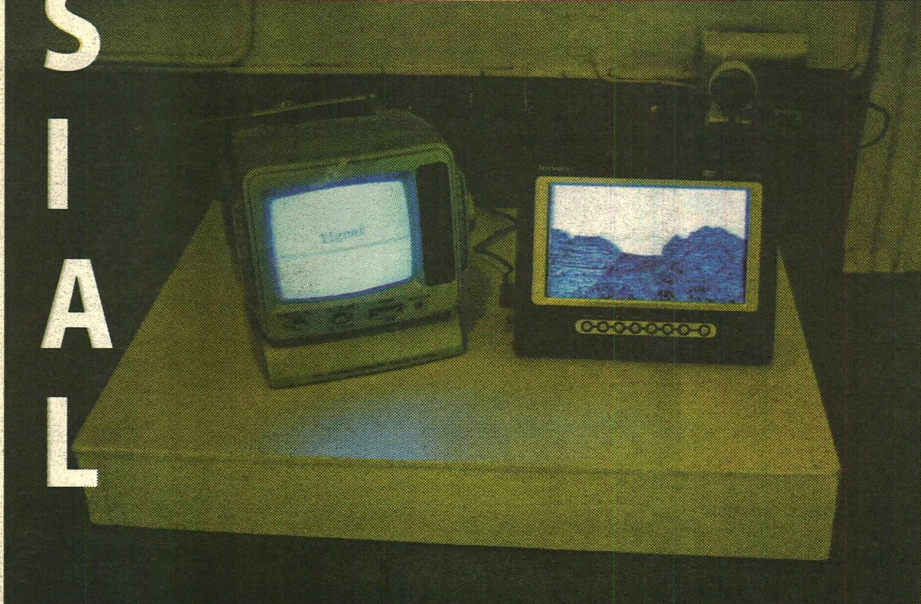
ut. Tre songar har vorte lista på P3. Låta "Romancer" har fått landeplagestatus og har vore standardnummeret for opptredningar på radio og tv. — Me har spelt den eit par gonger ja, skrattar Alte. Han vil ikkje seie han er lei av å høre songane, og ser ingenting negativt i hyppig radiospeling. Snarare er han positivt overraska over at dei vart lista og ser på merkemda som ein bonus.

Det heile starta for moro skuld. — Ofte, når ein sit på nachspiel snakkar ein om alle banda ein burde starta. Ein treff folk på tvers av band, sier Alte. Moving Oos er eit resultat av dette. Ei felles lidenskap for retro soul og rock kom for dagen. — Det var eit felles ønske om å spele musikk ein har hørt opp gjennom barndommen, forklarar manageren. Bandet blir skildra som eit hobby- og sideprosjekt. — Me har kanskje passert begrepet hobbyband, men meininga er at det skal vere eit band me kunne kose oss med. Me tar dei jobbane me tykkjer ser artige ut, avsluttar Alte.

TEKST: INGE STEINE

FOTO: PRESSE

Det har skjedd mykje sidan første plata kom

Kvinner kastet utfor en bro

KVINNER PÅ EN BRO

Torsdag 6. mars

Hålogaland Teater

TEATER

VESS Æ SI bulimi og anorexia, alkoholisme og pillemisbruk, kolesterol og nikotin, cellulita og bingo, urinlekkasje og skurefille, nevrosa og angst, vaskepulver og overvekt, skamfølelse og posa under øyan og mindreverdighetskompleks og konfekt og alt ainna som e usunt og førferdelig, vess æ si alt det, ka du si da? Jeg sier, slipp meg ut av salen!

DET GJØR VONDT. Fortsatt. Et helt døgn har passert, men det gjør fortsatt vondt. Det var i går kveld det skjedde. Jeg var på teater og så "Kvinner på en bro" skrevet av Lennart Lidström.

JEG SKAL VÆRE ærlig. Jeg hadde lest litt om stykket og bygd meg opp en del fordommer. Det skulle være et stykke om kvinner og alt det vakre og vanskelig med å bli eldre. Likevel gikk jeg, i håp om å få mine verste

fordommer avkreftet og få bevist en gang for alle at det kan lages et stykke om det å være kvinne i dagens samfunn uten å skli inn i alle klisjeene.

STYKKET INTRODUSERER OSS for søstrene Blomdal, Beatrice og Betty, spilt av Guri Johnson og Maryon Eilertsen. De lever innesluttet med drømmer om et evig ungt liv med vin, menn og vakre klær. En dag våknet de til nettopp dette. Et liv sentrert rundt drikking av rødvin fra kartong i enorme kvanta, klær "en attenåring" ville gått i og venting på at noen (mannfolk) skal ta kontakt. Det var vulgært, det var skrikende, det var kleint og det var hysterisk overspilt. Dog ikke morsomt.

KAN HENDE DET bare er jeg som ikke skjønner humoren. En del av kvinnene i salen lo i hvert fall med gjenkjennende tone en del ganger. Enkelte av de motvillige ektemennene som var der lo også flaut enkelte ganger. Det sagt, er det problematisk å se hva det var de lo av. Var det at de kjente seg igjen

i ønsket om å drikke enorme mengder vin eller er et kvinnfolk på 50+ som skrever i kjole en utrolig vittighet som er gått meg hus forbi?

NOE POSITIVT VAR det dog. Scenografien og kostymene var strålende og de myke tekstilene sto i fin kontrast til de ellers mørke og harde kulissene. Men det er dog også alt. Dette var omtrent like morsomt som en Tore Ryen-komedie resirkulert for ente gang. En kan ikke annet enn å lure på om Lennart Lidström virkelig hater kvinner i overgangsalderen eller om han bare rett og slett aldri har snakket ordentlig med en kvinne før. Uansett, da vi klappet begeistret på slutten tok jeg meg selv i å lure på om vi klappet fordi vi syntes det var bra eller om det var fordi vi alle var lettet over at det endelig var over. For min del var det i definitivt det siste.

TEKST: ANJA MULDER

FOTO: OLA RØE

Oppblåsbar tragikomikk

CRAIG GILLESPIE

Regi: *Lars and the Real Girl*

Med: Ryan Gosling, Emily Mortimer

FILM

IKKE LA FILMPLAKATER og omtaler gi deg assosiasjoner til sexkomedier av typen *The 40-year Old Virgin*. *Lars and the Real Girl* er et dypt og tragikomisk drama om en ung manns kamp mot ensomhet og følelsesmessige arr etter en vanskelig oppvekst.

LARS ER 27 år, jobber i et grått kontorlandskap og bor i garasjen til bror Gus og svigersøster Karin. Karin bruker mye tid og energi på å etablere et nære forhold til Lars, noe hun lykkes dårlig med. Til han en kveld står på døren til paret og kan fortelle at han har damebesøk. I beskrivelsen av sin nye venninne Bianca høres hun ut som en drømmedame for Lars. Problemet er at det er nettopp det hun er, en kvinneskapt i Lars sin fantasi og virkeliggjort i form av en oppblåsbar sexdukke. Byens

lege anbefaler ekteparet å være med på vrangforestillingen. Etter at det første sjokket har lagt seg for familie og bekjente er snart hele byen med på «dukkeleken». Bianca blir et bindeledd mellom Lars og omverdenen. Filmen stiller spørsmål om hva som er virkelig og hva det vil si å være voksen uten nødvendigvis å gi noen entydige svar. Skuespillerne gir alle karakterene sine varme og troverdighet, men Patricia Clarkson utmerker seg som den utad stødige og autoritære legen som viser seg å ha egne problemer å stri med. Manuset er originalt, filmen svever elegant mellom tragedie og komikk, men kunne ha gitt mer dybde til karakterene.

DET FASCINERENDE OG samtidig urovekkende hovedelementet i filmen er at en død plastfigur hjelper en ensom sjel med å formidle følelser. Kan Bianca være nøkkelen som åpner muligheten for Lars

til å oppleve et nært, mellommenneskelig forhold? Jeg avslutter med å sitere legen: «She's here for a reason».

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

The People vs. Lars von Trier

ERIK NIETZSCHE, DE UNGE ÅR

Regi: *Lars von Trier*

FILM

LARS VON TRIER har skrevet og produsert den kinoaktuelle filmen *Erik Nietzsche, de unge år*. Riktignok er filmen regissert av Jacob Thuesen, men den har von Trier skrevet over hele seg. Filmen er hans semi-selvbiografiske tilbakeblikk på hans tid på den danske filmskolen, og det har blitt en selvhøytidelig liten sak. Von Trier har fortellerstemmen i filmen, selv om hovedrollen spilles av den ukjente Jonatan Spang, som forøvrig gjør en solid innsats som filmstudenten Erik Nietzsche.

DEN UNGE OG naive Erik kommer inn på den nasjonale filmskolen i Danmark ved et uhell. Erik har et ukonvensjonelt syn på filmskaping, og er særs opptatt av den tekniske biten. Men skolens ansatte viser seg å ikke tåle nyskaping eller stimulere initiativ, og de fremstår som egosentriske og misunnelige dogmatikere. Erik sliter med mageproblemer og depresjoner, men klarer å holde hodet over vannet i det absurde 70-tallsmiljøet på skolen. Han utvikler seg fra å være en usikker

og famlende student, til en kynisk og manipulerende filmskaper.

FILMEN I SEG selv er ikke dårlig, hadde det ikke vært for von Triers altoverskyggende selvforelskelse. Von Trier er ikke redd for å fremstille seg selv som et misforstått geni, som har klart å åle seg gjennom et fiendtlig og lite stimulerende filmmiljø.

KRITIKKEN MOT DEN elitistiske filmskolen er universell, og folk kan kjenne igjen disse selvoppblåste og forbigåtte kunstertypene. Leken bruk av kameraklisséer, von Triers sarkasme, og den lystige stemningen, løfter filmen noen hakk. I tillegg finnes det en del artige cameoer, for eksempel Paprika Steen i rollen som dansk filmdiva, selv om disse kanskje er morsommere for filminteresserte dan

SKER ENN FOR kinobesøkere flest.

AT VON TRIER kan sin metafilm har vi sett i filmen *De fem Bispænd* fra 2003. I denne høyst underholdende komedien klarte han å formidle mye av sitt filmsyn uten å være altfor opptatt av å genierklære

seg selv. Denne filmen derimot, er en irriterende, lite engasjerende parentes i von Triers filmografi. Originaltittelen forteller oss at dette er del 1 av sagaen om Erik Nietzsche. La oss håpe det blir med det.

TEKST: JOEP AARTS

Berre kjærleik og død

BJØRN SORTLAND

Kva tåler så lite at det knuser om du seier namnet på det?
Aschehoug

BOK

BJØRN SORTLAND MÅ vere eit utruleg arbeidsjern. I det minste er Kva tåler så lite at det knuser om du seier namnet på det? hans 32. bok på 16 år - og slikt står det respekt av. Personleg har han bestandig vore ein av dei perifere forfattarane i mi verdsoppfatning, ein eg har høyrd om og tenkt at det høyrdes interessant ut. Så er det vel også noko ironisk i at eg les mi første bok av mannen når eg er 24, målgruppa hans er nok gjerne ti år yngre enn meg.

Ein får aldri eit direkte svar på kva det er som tåler så lite, men, for dei av oss som ikkje har høyrd gåta frå før av, trer svaret fram etterkvart som handlinga går sin gang. Markus treff ei jente på ein fest han neppe skulle vore på, og det heile utveklar seg slik det plar gjere. Det er berre ein viktig skilnad: Ingrid, jenta Markus - i all sin nittenårige visdom - vil vere saman med for alltid, har kreft. Hodgkin lymfom, "det høyrdes ut som ein dårleg thriller med eit mattegeni i hovudrolla."

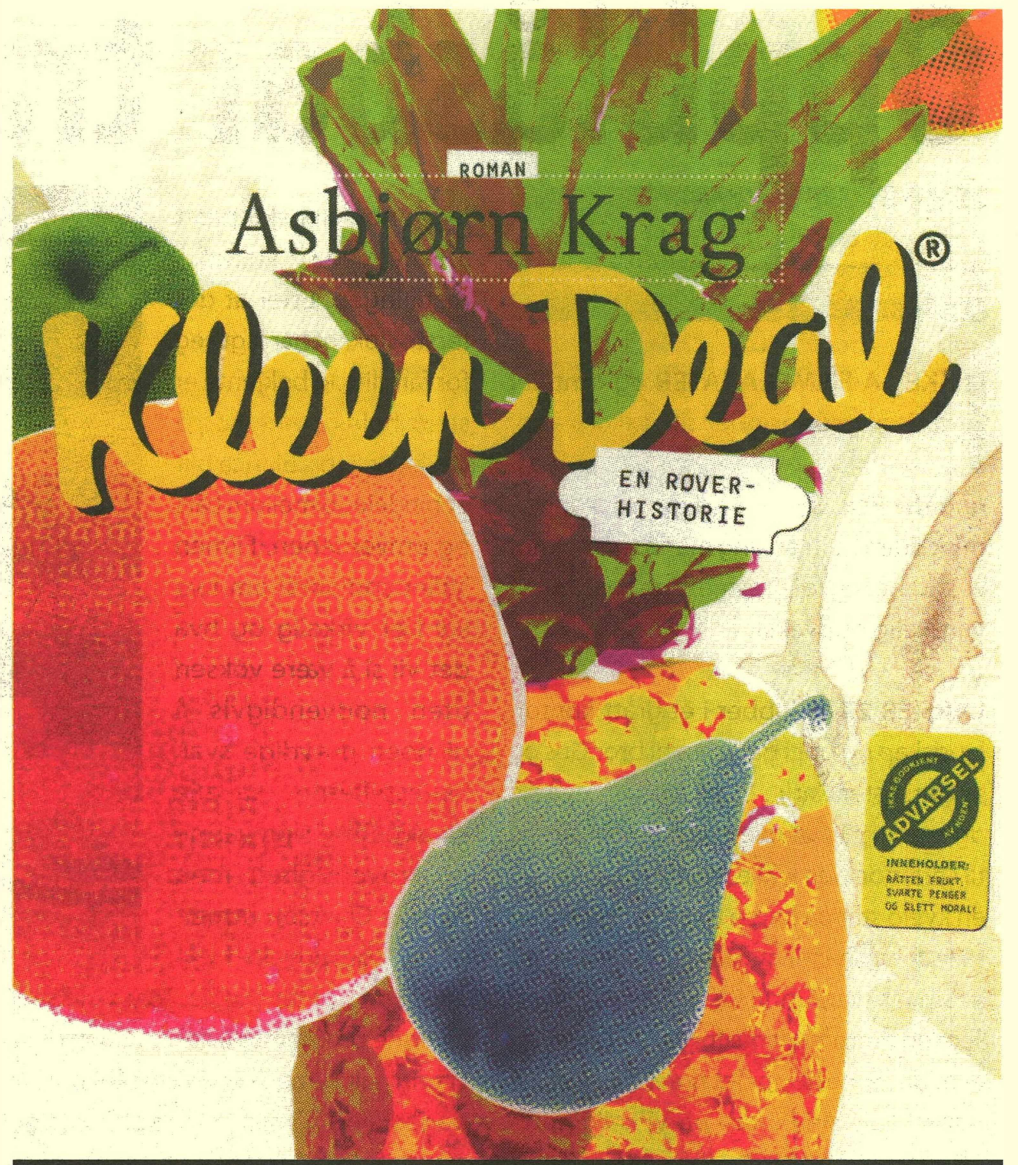
Det er ein ungdomsroman, men eg trur ikkje det finst nokon som faktisk er for gamal til å lesa den. Boka er delt inn i fire delar, og det heile er svært økonomisk fortalt, ho er på berre 120 sider. Historia er

enkel, nesten litt banal, men det faktum at ho kjem i korte avsnitt - avsnitt som nesten er litt brutale i si vare framferd, du får ei setning der du kanskje hadde trengt eit avsnitt - gjer at det blir noko meir enn berre kiosklitteratur.

Gret eg? Jo, men overraskande seint i boka. Det var nesten så eg byrja lure på kva slags ufølsomt, forferdeleg menneske eg er, eller eventuelt - meir naturleg - om Bjørn Sortland hadde vore for minimalistisk, slik at ein gløymer å bry seg om karakterane han skisserer i dei korte tekstbolkane. Men eg trur dei klarer å snike seg veg under huden din, uten at du merkar noko til dei før det er for seint.

Eg føler meg litt ambivalent i høve til denne boka, eg er glad for at eg las ho, det var fint og alt, men samstundes hadde ikkje livet mitt vore veldig annleis om eg lot vere. Og problemet ligg kanskje der: det føles som ei bok som burde gjere noko stort med deg, men den klarer det ikkje. Så det er ikkje noko genialt, grensesprengande verk, men det fungerer utmerket - som ein mellomroman for yngre? - og kan godt anbefalas til søndags-lesing på kafé om du er i humør for kjærleiken, kunsten og døden.

TEKST: SIRI K. GASKI

Råtten satire

ASBJØRN KRAG, (PSEVDONYM)

Kleen Deal
Baskerville forlag

BOK

KLEEN DEAL ER en bok som handler om økologisk mat, klimavoter og slett forretningsmoral. Hovedpersonene er sjefen for Bergens kommunale kjøkken, Kokken Tor og hans partner innenfor fruktbransjen, Iversen. De har i en årrekke overpriset produktene Tor kjøper på vegne av kommunen, og delt mellomlegget. Konkurransen i fruktbransjen blir stadig hardere. For å kunne fortsette sitt lukrative samarbeid bestemmer Tor og Iversen seg derfor for å bytte til "økologisk mat". Med andre ord vil de handle med den samme frukten, men ta bedre betalt for dårligere kvalitet. Ideen blir dessverre lagt merke til av feil mennesker og problemene begynner.

Persongalleriet er, for å si det mildt, fargerikt. I tillegg til våre to hovedpersoner støter leseren også på en rekke andre originale karakterer. Den morsomste av disse er Axel Maurer. Han har sagt opp jobben sin for å begynne med det han kaller problemløsning, et annet ord for bestillingsdrap.

Boken er forhåpentligvis gjennomført satirisk. Den latterliggjør politisk korrekthet, økologisk mat, klimavoter og alt annet som kan minne om idealisme.

Den viser en lyssky side av norsk offentlig forvaltning som de fleste av oss håper ikke eksisterer. Samtidig herser også boken med den politiske høyreside, blant annet når Maurer finner ut at han ikke har gjort grundige markedsanalyser i forkant av å starte som selvstendig næringsdrivende leiemorder.

Etter å ha lest denne boken har jeg utviklet et svært ambivalent forhold til den. Den er morsom og har mange gode poenger, men på den annen side er både språket og fortellingen fryktelig banalt. Omtrent annethvert kapittel avsluttes med kommentarer som er småmorsomme, men også irriterende og plumpe. Denne boken har samtidig noen gullkorn fra Kokken Tor om politisk korrekthet som er for bra til å gå glipp av. *Kleen Deal* er også veldig lettlest, med korte kapitler. Dette er med andre ord noen timer god og satirisk underholding, men ikke så veldig mye mer.

TEKST: MAGNUS ØVERENGET ORMAASEN

TYNGDEN DU TRENGER FOR Å FÅ FART PÅ KARRIEREN

En master fra BI gir deg den faglige tyngden du trenger for å lykkes i morgendagens kompetansekrevede næringsliv.

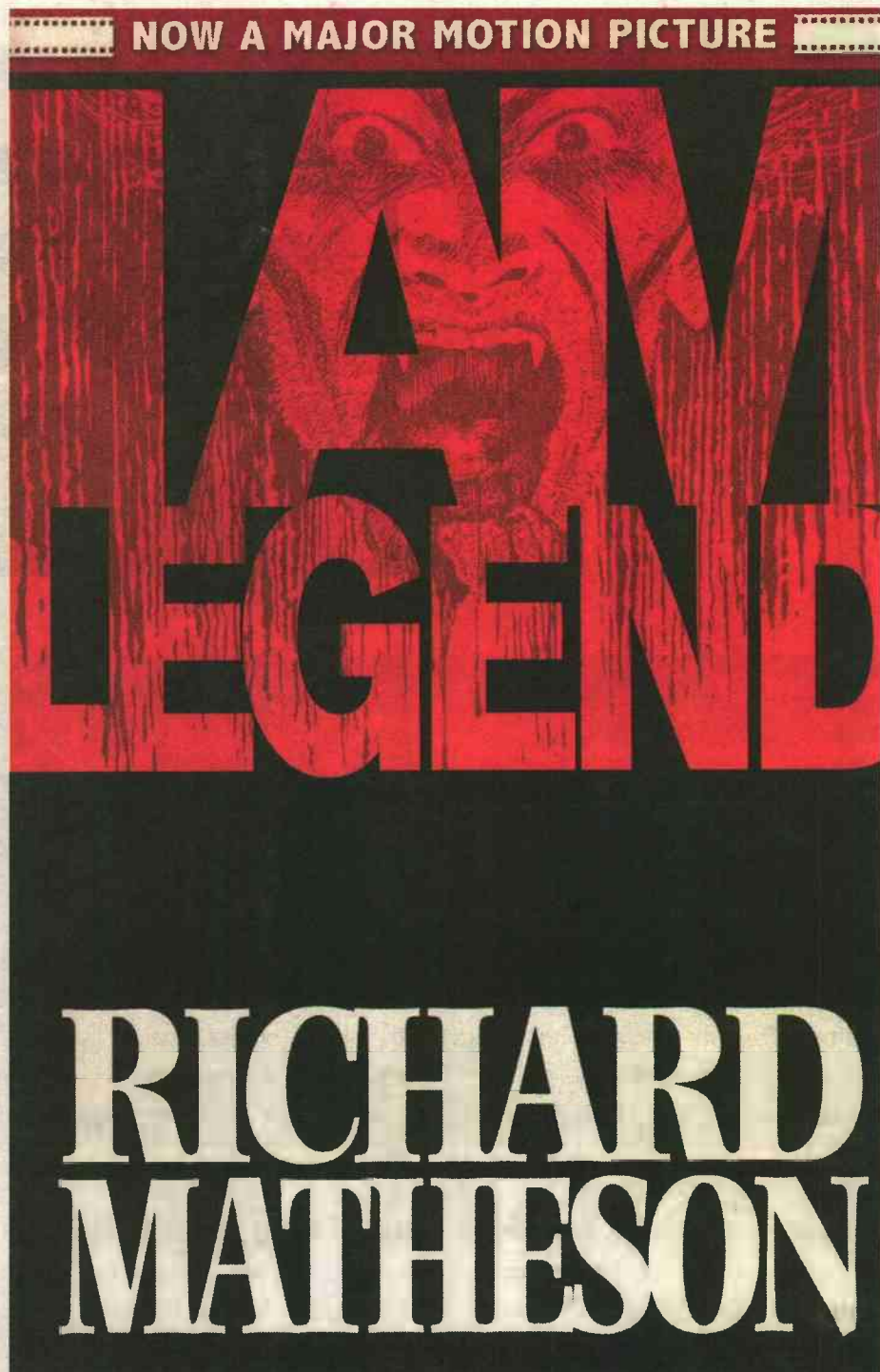
- Master i økonomi og ledelse - Siviløkonom
- Master i markedsføring
- Master i internasjonal markedsføring
- Master i ledelse og organisasjonspsykologi
- Master i politikk og økonomi
- Master i finansiell økonomi
- Master i regnskap og revisjon
- Master i innovasjon og entreprenørskap

Vi kan love deg et krevende studium og en bratt læringskurve. BIs faglige stab er blant Europas fremste og alle studiene er tilpasset næringslivets kompetansebehov.

Handelshøyskolen BI
Informasjonstelefon 810 00 500
www.bi.no

TYNGDEN DU TRENGER

BI

Vampyrhistorie med substans

RICHARD MATHESON
I Am Legend
IDW Publishing

TEGNESERIE

RICHARD MATHESONS KLASSIKER fra 1954, *I Am Legend*, har vært adaptert en rekke ganger, sist som film i 2007 med Will Smith i hovedrollen. Steve Niles og Elman Browns tegneserieadopsjon fra 1991 har derfor fått fornyet oppmerksomhet – og det fortjent. Niles, som blant annet har skrevet 30 *Days of Night*, har virkelig fått med horror-elementet fra Mathesons bok videre inn i tegneserien. Mens Will Smith-filmen var mer i retning sci-fi og hadde en rekke avvik fra boken, følger Niles og Browns adopsjon den mer eller mindre slavisk.

HISTORIEN ER SOM følger: Robert Neville er tilsynelatende den eneste overlevende etter en

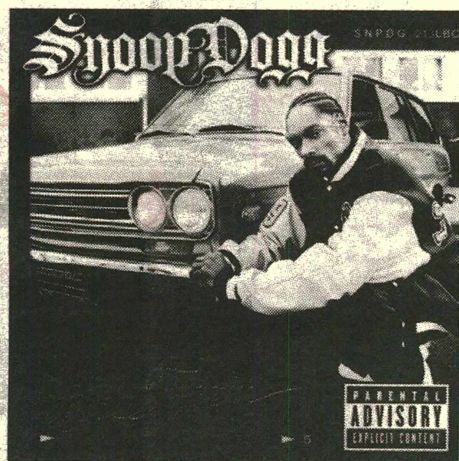
verdensomspennende pest som har gjort hele befolkningen til vampyrer. Store deler av boken er dedisert til Nevilles hverdagslige gjøremål, som stort sett dreier seg om å reparere huset sitt etter vampyrenes nattlige angrep, henge opp hvitløk, brenne vampyrlig og den slags. I det hele tatt: overleve. Det som imidlertid gjør *I Am Legend* interessant er hvordan den skildrer Nevilles situasjon på en veldig bra måte. Hans isolasjon og håpløse situasjon er, i den grad det er mulig, troverdig. Det sentrale temaet er Nevilles avmenneskeliggjøring som følge av situasjonen han befinner seg i, og parallellene går til legendens avmenneskeliggjøring av vampyrer som brutale monstre. Til å være en vampyrhistorie har *I Am Legend* uvanlig mye substans, og er å anbefale på det sterkeste.

TEKST: JØRN N. PEDERSEN

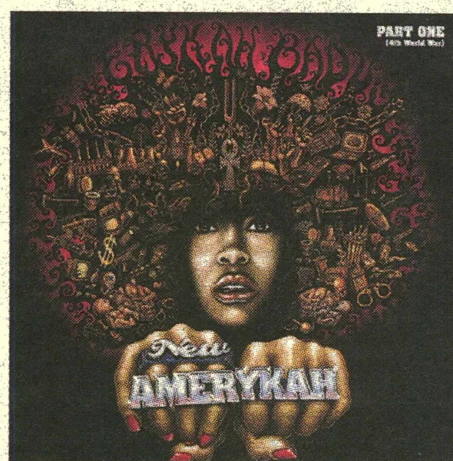
MIA DOI TODD
GEA
Kindred Spirits/Playground

MUSIKK

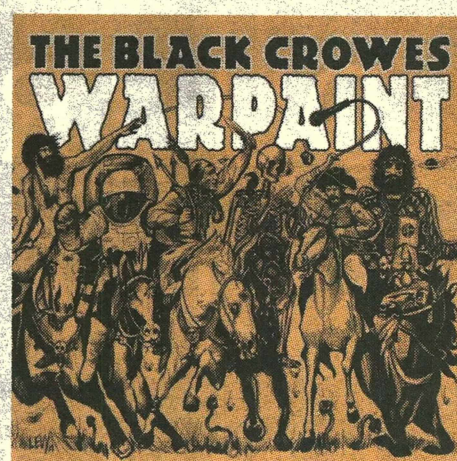
SNOOP DOGG
Ego Trippin'
Doggystyle / Geffen Records

MUSIKK

ERYKAH BADU
New Amerykah Part One (4th World War)
EMI

MUSIKK

THE BLACK CROWES
Warpaint
Essential Music/Playground

MUSIKK

Romanser

MIA DOI TODDS syvende album *GEA* er et nydelig stykke musikk fra en av Junaitens fremste singer-songwriters. Todd er et av disse nesten ekle multitalent-menneskene, som i tillegg til å være en solid låtskriver og musiker også er poet, maler og danser. Dette kan drive hvem som helst til kvalme, men i hennes tilfelle vitner det mer om en gjennomført kunstnerisk visjon.

TODD SKRIVER I grenselandet mellom folk, world music og sitt eget uttrykk, og kan noen ganger minne om ærverdige Joni Mitchell – for eksempel i bruken av litt uvanlige akkorder og stemninger. Men likevel har hun særpreg, ikke minst på grunn av fantastisk poetiske tekster.

NOEN GANGER VIRKER det som om låtene mest er tonesettinger av dikt, noe som gir de en spesiell, meditativ kvalitet. Dette forsterkes gjennom fantastiske arrangementer skrevet av komponist Miguel Atwood-Ferguson, som legger vekt på treblåsere og strykere og med disse løfter låtene og gjør de mer interessante.

DET ENESTE JEG har å utsette på *GEA* er at platen er litt kort, samt litt på det jevne og uten klare høydepunkter. Men det kan vel være et kvalitetsstempel det også, i alle fall når man som Mia Doi Todd kan lage en gjennomført vakker, emosjonell og romantisk plate. Og da er det viktig at du ikke tenker glorete kitsch-romantikk, men mer romantikk av typen havet slår mot strand, solnedgang og gamle rosehager. Så da er det bare å vente på prins(essen) på den hvite hesten...

TEKST: INGA BÅRDSSEN TØLLEFSEN

80-tallsfetisjisme

ETTER JEG FOR litt siden så videoen til førstesingelen til Snoop Doggs *Ego Trippin'*, "Sexual Eruption", så begynte jeg virkelig å glede meg til hans niende studioalbum. For dette var cheesy, men samtidig hysterisk morsomme, greier. Tenk synth, vocoder og Prince-fetisjisme iblandet god gammel gangstarap. Til tross for at mye av produksjonen på *Ego Trippin'* har åpenbare referanser til 80-tallet, spesielt de som er produsert av teamet QDT Muzic, forblir det likevel en ganske straight hip-hop-skive.

SNOOP RAPPER SOM han alltid har gjort, uten at det selvfølgelig ikke blir i nærheten av så kult som det var på *Doggystyle* (1993). Synger gjør han faktisk også, som funker helt greit. Produksjonen, signert blant annet DJ Quik, Snoop sjøl, Pharrell og Teddy Riley, er veldig soulfull og til tider ganske bra, spesielt på de litt mer rolige låtene, som g-funk-sporet "Neva Have 2 Worry", som kanskje er platens sterkeste låt. De obligatoriske radio- og klubbhitene, som "Staxxx In My Jeans", "Whatever U Do", er helt midt på treet. Det som imidlertid gjør *Ego Trippin'* interessant, er de helt syra sporene, som diskolåten "Cool" og den helt merkelige Johnny Cash-tributen "My Medicine", omtalt av Snoop som "a real American gangster". Festlig. Likevel, som helhet er *Ego Trippin'* litt skuffende etter 2006-platen *Tha Blue Carpet Treatment*, som fremdeles står som hans sterkeste siden overnevnte *Doggystyle*. 21 spor blir også altfor mye, spesielt når det er langt mellom de virkelig interessante låtene.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN

Hardtslående

OM DU ALDRI hører på musikk eller kun hører musikk i sjangeren stoner doom metal, kan det likevel være verdt å kjøpe Erykah Badus nye album kun på grunn av illustrasjonene i coveret. Ikke for å undergrave musikken. Badu har tidligere vært kjent for sin soulmyke stil. På *New Amerykah Part One* følger hun opp den relativt tøffe stilen fra hennes forrige album *Worldwide Underground*. Hun er sint og like, om ikke mer, samfunnskritisk som på tidligere album. Dette er først og fremst et konseptalbum bygget rundt tanker om det amerikanske samfunnet. De fleste låtene står likevel sterkt alene.

ERYKAH TAR OSS med på en musikalsk reise helt fra åpningslåta *Amerykah Promise* som sender tankene tilbake til blacksploitation soundtracks fra 70-tallet. I sangen "My People" tar hun oss med til Afrika og vi blir nærmest hypnotisert. I "Soldier" viser Badu sin vokalske styrke og eksentrisitet til fulle, og som hun selv sier i teksten "Everybody knows what the songs about". Et annet eksempel er "Twinkle" med sin grøssende gode avslutningstale av Bilal, en sanger fra musikkollektivet Soulquarians som Badu også tilhører. Etter de noe langtrukne låtene «That Hump» og «Telephone» avslutter hun friskt med bonustracket «Honey» som også er første singelen fra albumet. Det er fem år siden Badu sist var i studio, men det har definitivt vært verdt ventetiden. Det funker i dobbel betydning for henne på *Amerykah* og albumet er soleklart verdt din tid, dine ører og din lommebok.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

Comeback-kids

THE BLACK CROWES er Chris Robinsons (eksen til Kate Hudson) aldrende hjertebarn. Sørstats-bandet var størst fra starten av 90-tallet til ca. 1995, og har solgt en, noe overraskende, mengde plater i hjemlandet USA, og av en eller annen grunn, Australia. Chris Robinson og broren Rich Robinson er grunnstammen i bandet, og er, sammen med trommis Steve Gorman, de eneste gjenværende medlemmene siden bandet ble stiftet i 1984. Stadige utskiftninger i mannskapet førte til bandets nedadgående kurve på midten av 90-tallet, og bandet tok en "kunstnerisk pause" i 2002. Nå er de tilbake, med omtrent et helt nytt band, og plata *Warpaint* ble sluppet 4.mars.

FOR DE SOM har hørt bandet før, er det få overraskelser på lager. Plata har vært i gode hender når det kommer til produksjon, det er tydelig at 7 års oppsamlet utgitt materiale har blitt jevnt fordelt. Det er også tydelig at bandets fokus på hard-rock har blitt tonet ned noe, og det er etter mitt syn bare positivt. Blues-rock er noe Black Crowes kan, og det viser de med denne plata. Det er få høydepunkter, men det generelt høye nivået jevnt over utljevner det faktum at førstesingelen bare nådde 36. plass på Billboard-lista. Det er i grunn et aldrende band som gjør comeback, men de gjør det med stil. Alt i alt en helt grei plate om du liker CCR, og rolig Lynyrd Skynyrd.

TEKST: EIRIK HOVDE BYE

Uklar perle

BEADY BELLE

Tirsdag 26. februar
Kulturhuset

KONSERT

BEADY BELLE (vakker perle) har tidligere markert seg som en konsertleverandør av det gyldne slaget. Lette, funky og vakre stemninger spretter vanligvis rundt i bygningen hver gang den soulpregede og noe poppa fusiongruppa holder scenen. Slik gikk det ei denne gang. Deres norgesturné med den nye plata *Belvedere* skulle avsluttes i nord, men helhetlig gikk begivenheten tilbake til sunnmøringen Lechs hjemtrakter – rett vest, og på Verkstedet, ja – her ble det mye igjen til reparasjon. Det første som kan nevnes var et generelt slappere gemytt, noe som delvis kan tilskrives deres nye utgivelse i seg selv. De akustiske, minimalistiske og snertne tendensene som før har vært så markant manifestert i Beady Belles uttrykk har nærmest forvunnet til fordel for en flatere bunn. Dristighet har blitt til forutsigbarhet, spenst har blitt til tråkk, og den svevende atmosfæren har inntatt bakkenivå.

LIKEVEL ER DET håp å spore. Lech har riktignok kommet i et slags stemmeskifte, men dette er bare et sjarmerende tegn på modenhet og aldring. Fremdeles sitter kontrollen som spikret, og hennes obligatoriske, briljerende strupelek falt i smak som alltid. Spesielt populært var det da hun scattet seg inn i en vokalisert biltur med et herlig "vrrrooom" på slutten! Men musikken har generelt blitt kjedeligere og mykere – den som har vært på Bob Dylans konserter i det siste skjønner hva som menes her – litt halvbanal rock'n roll, og safe kjøring. Kveldens konsert kunne faktisk grense til noe av det samme, bokstavelig talt. Perlens fall ble noe tatt av for ved Jørn Øiens glitrende brettspill, og ikke minst Marius Reksjøs stødige bass. Erik Holms batteriføring derimot, led under litt slappe håndledd. De tre store skuffelsene var likevel disse: lyden, publikum og en gitarist, hvis navn forblir unevnt. Bortsett fra en deilig fendersound gled gitarspillet inn i mye pirk og vas med en grusom diskant og dynamikk, som gjentatte ganger støtte inn i irrgangene som rustne kniver. Det er spesielt anstrengende når utgangspunktet

for strengeføringen slumret i "good old Nashville", og den unge gitaristen minnet til tider om John Mayer på sedativer.

MOT SLUTTEN SLO imidlertid magien til, noe som fikk den urutinerte gitaristen til å trylle frem lekke, smakfulle soloer – selv sagt ikke helt uten runking, men likevel nok til at spørsmålstegnet lyste over min arme skalle. Til tross for et beskjedent oppmøte var det så mye uroligheter i salen at jeg er villig til å overlate en god

del av ansvaret for en trist konsertopplevelse til nettopp dette. Fy og skam! Undertegnede er imidlertid tilbøyelig til å tro at de øvrige oppmøtte merkelig nok storkoste seg. Trampeklapp og plystrejubel kan man ikke ta feil av. Og mot slutten ble ting og tang meget bedre, men for sent, så altfor sent.

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

FOTO: GRY MORTENSEN

Leverte varene

WE

Torsdag 28. februar
Kulturhuset

KONSERT

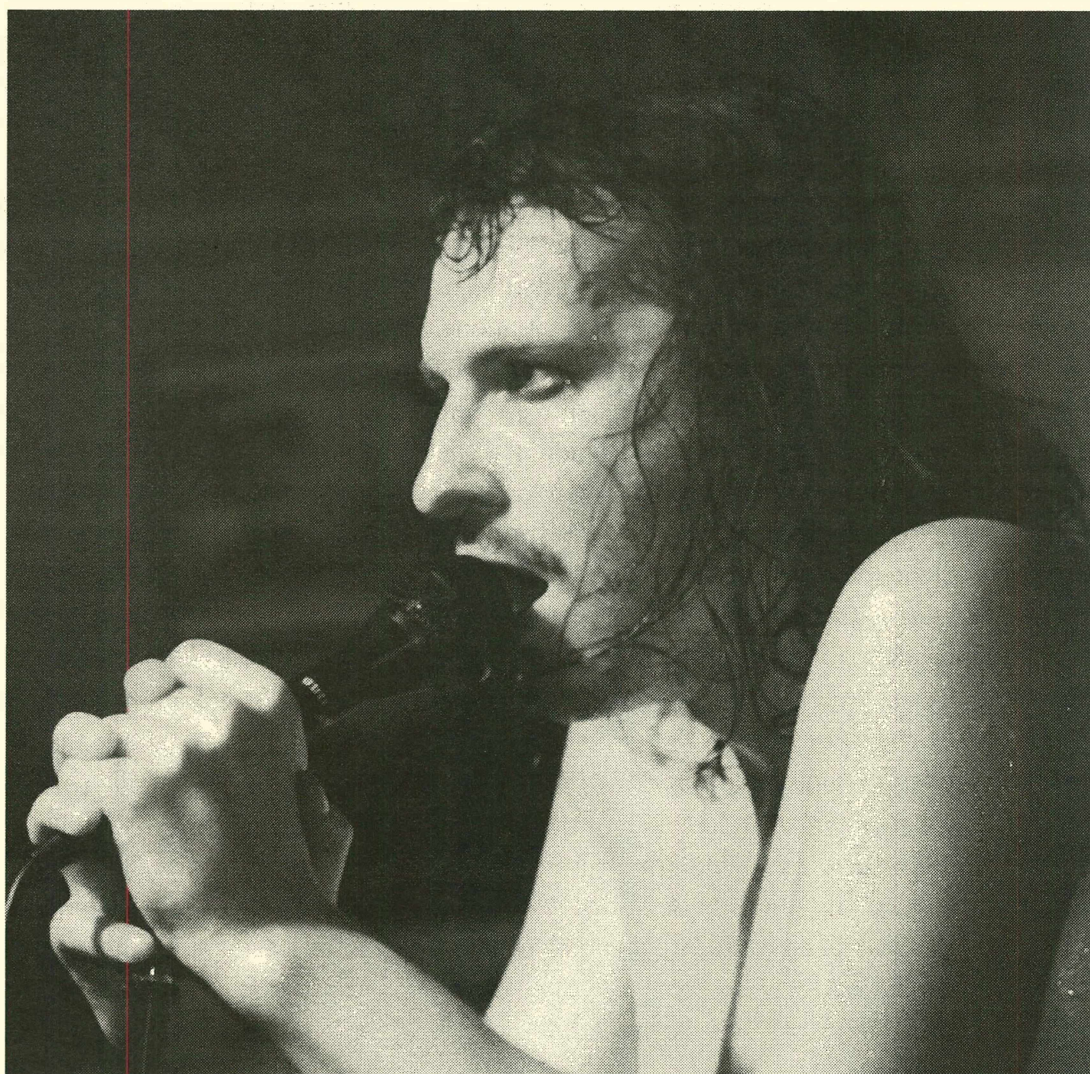
ETTER EN INTENS og heavy oppvarming fra det lokale stonerrock-bandet Taliban Airways entret cosmic biker-rockerne WE, med Thomas Felberg i spissen, scenen og startet kalaset på ordentlig med klassikeren "Carefree". Gutta i WE har på sine 16 år siden oppstart spilt flere konserter i Tromsø. Sist de var her var i 2005 i forbindelse med deres forrige album, platesuksessen *Smugglers*, da de spilte på en midnattsolfylt scene under Buktafestivalen.

DENNE GANGEN VAR det den kritikerroste oppfølgeren, den nylig utgitte *Tension & Release* som skulle i ilden foran Tromsø-publikummet på en mørk scene på kulturhuset en kald februar natt. Og disse rutinerte karene skuffet ikke med fremførelsen av det nye låtmaterialet, som på kløktig vis ble smeltet sammen med det gamle. "Free Behind Bars", "For

Love For Life", og "Post Millennium Tension Blues" var sanger fra nyplata undertegnede hadde håpet å få høre og Oslobandet sviktet ikke. Men det var kanskje radio hitene ("That's Why Your So Fine" og "Hurdy Gurdy") fra nyskiva som fikk mest respons fra publikumet. Forutenom de gamle favorittene som "Catch Electric" og avslutningslåten "Smugglers" som forventet satte publikum i kok.

DESSVERRE VAR LOKALET langt i fra fullt og dette kan Kulturhuset for så vidt takke seg selv etter som promoteringen av konserten rundt om i byen var, for å si det mildt, dårlig. Men all ære til WE som med sin syrlige selvkomponerte stonerrock leverte en av de beste konsertene Tromsø har sett på lang tid.

TEKST: JENS KIELLAND

AB VIA

Hørt på desken

- Å, du har så lyst på baby!
- Nei, bare andre sine babyer.
- I'm sorry about the article I wrote.
- Oh, that's OK. I haven't read it.
- Jeg vil ikke bli hyllet fordi jeg er kvinne, jeg vil bli hyllet fordi jeg er dritflink!
- Men du vil bli hyllet?
- Vent, heter det ombrekking eller -brekning?
- Jeg går på Statoil, blir noen med?
- Men det er jo så langt dit..
- Ja, derfor må noen bli med.
- Men... Turen blir jo ikke kortere av det?
- Den e S, den e T, den e Y-G-G, og sånt.
- Men Jeg syns "Farmasøytisk helomvending" er fint. Men dårlig.
- Hadde du visst hva vi snakker om, hadde du vært sinnssykt engasjert!

Hørt på desken, den skitne versjonen

- Jeg tenker bare på én ting... Utopia!

- Hvorfor bruker du ikke stringtruse?
- Jeg vet ikke helt hvilket hode han snakket om, men jeg tror ikke det var penishodet.
- Når jusstudentene knuller på dassen kan vel vi drikke på desken?
- No, I'm not suckin'!

Lest før retting

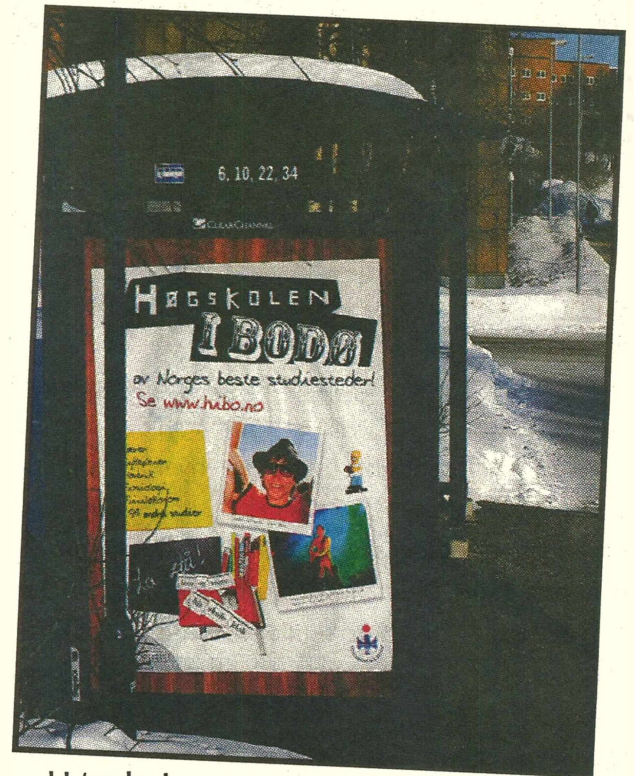
"Både med eller uten"

Utopia om fem år

Kampen om Kulturhuset Driv fortsetter, men styreleder Pony Hinker stiller seg skeptisk til Tom Sekk Misforstås nye idé om at de burde ta over ikke bare Aurora Kino, men hele RGB-Holding. – Visst vet vi at studentene er en viktig menneskemasse i byen, men det er kanskje begrenset hvor mange frivillige vi får vristet ut.

Utopia om ti år

Studentstyrets bedriftsfotballag Ministerium Barentsium stiller sterkt i førtifjerdedivisjon for bedriftslag med stort sett venstrehendte spillere, mens Utopias lag Lokomotiv Barents faktisk har kommet seg helt opp til trettiåttendedivisjon for spillere med ringfingre som er lengre enn

– Høgskolen i Bodø, ta dæ en bolle!

pekefingerne. Studentstyreleder Snøblind Mikkjelrev sier at de snart skal ta oss igjen, men vi har våre tvil. Utopia kan nemlig avsløre at hele tre av åtte spillere faktisk er høyrehendte, noe som må føre til automatisk diskvalifikasjon og degradering til førtiåttendedivisjon, divisjonen for spillere som sier usannheter, så der!

UTROSKOPET 12. MARS – 8. APRIL

Fiskene 19. februar – 20. mars

En god følgesvenn betror seg til deg. Det kommer fram at mange synes at du ser litt ut som en fisk. Hypersensitiv som alle fisker jo er, tar du det ganske ille opp. Du vil helst flykte fra hverdagen. Men planetene er stilt opp på en måte som gjør det mest fordelaktig å ta det med et smil.

Væren 21. mars – 20. april

Du er inne i en handlekraftig og impulsiv periode. Dette er et godt tidspunkt for å delta i konkurranser, du har fantastisk gode vinningsjanser!

Tyren 21. april – 21. mai

Planetene har stilt seg opp på en måte som absolutt ikke kommer deg til gode. Du, den livsbejaende tyren, har flottet deg de siste ukene. Du glemte din gode økonomiske sans og fråtset i burgere og dyr helgeøl. Stjernene levner ingen tvil om at du bør leve på nudler og tunfisk på boks denne påsken.

Tvillingene 22. mai – 21. juni

Din splittede tvillingpersonlighet jobber mot deg i dette tidsrommet. Alle som kjenner deg vil bli kjempofrustrerte, så du bør helst ikke samtale med noen. Dine fritidsaktiviteter de neste ukene bør konsentrere seg rundt pensumlesing og kanskje litt fjernsyn, slik at du ødelegger minst mulig sosialt.

Krepsen 22. juni – 22. juli

Du er som vanlig ekstraordinært hjemmekjær. I påsken har du forberedt deg på å gå i hi sammen med dine aller nærmeste, pakket inn i pledd og stappet full av kakao og kvikk lunsj. Stjernenes posisjoner kommer til å føre deg utenfor din komfortable sone. Det er et godt tidsrom for å utvide din seksuelle horisont.

Løven 23. juli – 23. august

Du, den luksuselskende løven har ikke klart å holde potene din unna Freias påskeegg siden midten av februar. Selv om du ikke er særlig selvkritisk kan nok økende BMI gå også deg til hodet hvis du ikke tar deg sammen snart. Stjernene råder deg til å heller være sjenerøs og dele med andre.

Jomfruen 24. august – 23. september

Du oppdager plutselig at sola er tilbake, og det gjør deg nedstemt. Du sliter med ekstrem prestasjonsangst - tegn på at våren og eksamenene dine nærmer seg er smertefulle. Jupiter går i sin egen bane og det gir deg ekstra sterke premenstruelle smerter.

Vekten 24. september – 23. oktober

Verden er i total ubalanse. Hele livet ditt er skjevfordelt. Du savner likevekten og balansen du opplevde i 2007, men planetene står fast på sitt; den kommer aldri tilbake. Du burde vurdere en karriere som freelancer.

Skorpionen 24. oktober – 22. november

Pass på å ikke vift for mye rundt med den spydige skorpionhalen din. Dine medstudenter og venner er lei av vittighetene dine. Dette er en god tid for å leve ut dine erotiske skorpionegenskaper og å fremme deg selv økonomisk. Du kommer til å etablere nye relasjoner.

Skytten 23. november – 21. desember

Dette er en god tid for å evaluere venner og foreninger du er medlem av. Kjøp gjerne bil eller sykkel.

Steinbukken 22. desember – 20. januar

Du elsker tradisjoner, og derfor er påsken veldig viktig for deg. Neste uke er en svært god tid for å leke seg ute i snøen, men se opp for stein og snøskred.

Vannmannen 21. januar – 18. februar

Til tross for det vakre vinterværet kommer andre del av mars måned til å fortone seg som et bad i sørpa for alle født i vattenkaren sitt tegn. Du sliter psykisk. Fokuser på det aller livsviktigste disse ukene, for hvis du tar på deg for mye kommer du ikke til å få til noe.

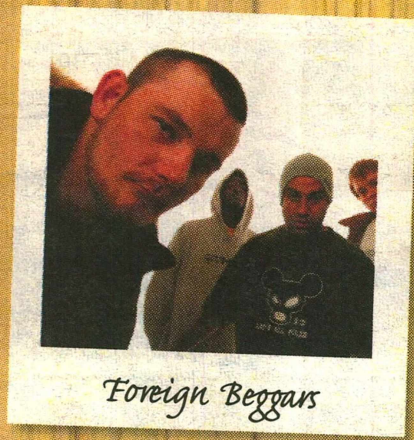
Tekst: Elisa Elvevoll

Illustrasjon: Marie S. Johansson

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

Tine Thing Helseth

Foreign Beggars

ONSDAG 12. MARS

Tilsammans

Visste du at Lukas Moodyson også skriver dikt?

Verdensteateret, 19.00

Redaksjonsmøte

Vi elsker alle, vi. Det er nesten så Utopia har kjærestegaranti.

Driv, 20.00

Lee Konitz

Jazzsaksofonistlegendekonsert, hurra!

Kulturhuset, 21.00

Lillelørdag

- O store onsdag, hva skal vi gjøre?

- Drekka mer!

Driv, 21.00

TORS DAG 13. MARS

Internasjonal seminar

Afghanistan – Norge i krig og andre oppløftende temaer.

Kulturhuset, 20.00

Marte Heggelund og Petter Carlsen

Marte + Petter = Kjempesant!

Café Circa, 21.00

Bjørn Berge

Bereiste Bjørn Berge besøker byen.

Driv, 21.00

FREDAG 14. MARS

Symfonisk konsert

Tine Thing Helseth spiller Dvorak. Det blir nok like vakkert som hun selv.

Kulturhuset, 19.30

LØRDAG 15. MARS

Peter Grimes

Opera av Britten, framført av Met, hurra!

Verdensteatret, 19.30

Moving Oos

Hele Driv mover med o-er, over.

Driv, 23.00

ONSDAG 19. MARS

Lillelørdag

- O store onsdag, hva skal vi gjøre?

- Drekka mer!

Driv, 21.00

Påskeferie-kickoff

Tenk, det finnes ting i byen som faktisk har åpnet.

Verdensteatret, 22.00

FREDAG 21. MARS

Retrorocket

Gammel musikk, fersk øl og sånt.

Verdensteatret, 23.00

LØRDAG 22. MARS

Tristan und Isolde

Wagners opera er visstnok vakker, men sørgelig.

Verdensteatret, 18.30

2Tette

Ta med badehette selv? Noe slikt.

Verdensteatret, 23.00

ONSDAG 26. MARS

Zoo – A Zed & Two Noughts

Visstnok død, fordervelse og amputasjoner.

Verdensteateret, 19.00

Dripp!

Er dette dråpen som får det til å dryppe over?

Kulturhuset, 21.00

Lillelørdag

- O store onsdag, hva skal vi gjøre?

- Drekka mer!

Driv, 21.00

TORS DAG 27. MARS

Internasjonalt seminar

OL i Tromsø – miljøtiltak eller klimatrussel.

Kulturhuset, 20.00

Trillar for to

To på scenen, forhåpentligvis flere i salen.

Kulturhuset, 21.00

FREDAG 28. MARS

Universitetet 40 år

For UiT fyller førti år omtrent på denne tida, trallala!

Div. plasser, div. tidspunkt

Visuell kammermusikk

Tromsø symfoniorkester gir deg en følelse av synestesi. Så snilt!

Strandgata 41, 19.30

Anders and the Band of Volunteers

Lurer på om Anders sine frivillige vil bli med i Utopia?

Barometeret, 22.00

LØRDAG 29. MARS

Operapub

Kan man kombinere opera og øl?

Møt opp og finn ut!

Kulturhuset, 14.00

Videodrome

Det hørtes traumatisk ut, akkurat som filmklubben liker det.

Verdensteateret, 15.00

SØNDAG 30. MARS

Ferske scener: Over grensen

Jan Baalsrud måtte rømme, men ferske scener holder til i Rådstua.

Rådstua, 18.00

MANDAG 31. MARS

Jeppe

Vet du enda ikke hvorfor Jeppe drikker? Da er det obligatorisk oppmøte.

Kulturhuset, 19.30

TORS DAG 3. APRIL

Vin og musikk

Sigøyner-tonemusikkdriking, hurra!

Sjøgata XII, 19.30

Internasjonalt seminar

Hvor går EU? På Internasjonalt seminar, vel!

Kulturhuset, 20.00

FREDAG 4. APRIL

Foreign Beggars

Hip-hop og tigging i god kombinasjon.

Kulturhuset, 21.00

PsychAid Støttekonsert

Drar du ikke hit er du helt psykt kjøp.

Driv, 22.00

LØRDAG 5. APRIL

Vertigo

Hitchcock visste hvordan ståa sto til.

Verdensteateret, 15.00

La Bohème

Puccini eller Christian Krogh? Eller Erik Mykland?

Verdensteatret, 19.30

Nuru Kane & Bayefall Gnawa

Senegalesisk folkemusikk og gode greier.

Kulturhuset, 21.00

SØNDAG 6. APRIL

Supersilent

Kanskje kommer det noen lyder i løpet av konserten?

Kulturhuset, 21.00